

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 119 Subject Religion

Name of MSS Ashtavakara

Author -

Period - Folios 50

Script Devanagari Source B. Gulab Singh

Missing Folios -

119

Brijabi
294.1
A 828

119-MS

A. no. 119

॥੧ੳ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਥਕ੍ਰਿਤਕਵਦਿ
 ਆਲਾਮਨੇਮੀਅਸਾਵਕ੍ਰਭਾਖਾਬ੍ਰਨਤੇ॥**ਵੁਖੇ**॥ਅ
 ਤਿਆਮਿਤਅਨੰਦਕੰਦਪ੍ਰਮਾਨੰਦਪ੍ਰਮਾਅਖੈਦੁਤਾ॥ਸੁ
 ਸੰਵੇਦਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਤੰਤਰਸੁਤੈਸਿਪਯਤਾ॥ਨਿਤਨ
 ਵੀਨਨਗੀਗਨਿਰੰਜਨਅਚਲਅਮਲਸਮਾ॥ਨਿਰ
 ਵਿਕਾਰਨਿਰਦੁੰਦਸਨਾਠਨਸਦਾਰਹਤਤਮਾ॥ਚੇਤਨ
 ਅਲਖਾਅਭੇਦੁਪਨਚਿਦਾਨੰਦਅਦਭੁਤਬਰਨਾ॥
 ਮੰਗਲਸਰਬੰਮਾਨਨਿਤਸੁਖਸਰੂਪਸੰਕਟਹਰਨਾ॥੨॥
 ਸ

ਦੇਹਰਾ ਅਮ੍ਰਿਤਮੰਗਲਰੂਪਹੋਤਹਾਂਨਮੰਗਲਅੰਗਰੂ ०
ਨਪ੍ਰਕਾਸਤਰੂਪਨੀਦੀਪਕੀਠੋਗ ॥੩॥ ਗੁਰਗੁਰ
ਨਾਮਤਕਠਨਪਦਾਮਰਥਗੁਪਤਸਤਾਅਯਾਕੁਖ
ਅਸਦਾਵਕਰਕੀਸੁਗਮਕਹਤਹੋਤਾਹ ॥੩॥ ਗਰਭ
ਮਾਹਿਖੰਡਨਕੀਓਤਾਤਬਚਨਅਨੁਸ਼ਾਪਿਤਾਸ੍ਰ
ਪਤੇਨਾਮਤਿਹਅਸਦਾਵਕ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੪॥ ਮਹਾਤਪਤ
ਸਤਹੋਇਰਿਖਦੀਨੋਤਾਕੋਸਾਪਾਅਸਦਾਵਕਰਤੁ
ਮਦੇਹਮੇਲਾਗੋਇਹਸੰਤਾਪਾ ॥੪॥ ਦੇਹਅੰਗਅਤਿ
ਵਿਅੰਗਸਭਕਹਤਾਠਦਸਬੀਸਾਹੋਸਾਛੀਤਾ

ਕੋਆਮਲਪ੍ਰਮਸੁਪਜਗਦੀਸਾ॥੬॥ਸੰਬਤਸਤ੍ਰਾਸੈਬ ੨
ਗਸਬੀਤੇਔਰਛੁਤੀਸਾ॥ਬਿਤਪਸਦੀਸਾਵਨਸੁਦੀਵਾ
ਰਵਰਨਰਜਨੀਸਾ॥੭॥ਤਾਂਦਿਨਗਿੰਬਅਰੰਭਪੁਨਕੀ
ਨੇਪਰਮਪੁਨੀਤਾ॥ਜੇਯਹਿਮੰਗਲਾਮਾਦਿਦੇਗਾਯੋਲੈ
ਸੁਭਗੀਤਿ॥੮॥ਤੋਅਰਛੁਤੀ॥ਪ੍ਰਵੇਸੁਆਪੇਆ
ਪਕੋ॥ਕੈਸੇਜੋਧੇਨਿਜਜਾਪਕੋ॥ਅਦਵੈਤਸਿੰਧਵਿਚ०
ਹੋ॥ਸਭਦਵੈਤਦੁਬਿਧਾਜਾਰੋ॥ਦਵੈਸਲੋਕਤ੍ਰਿਸ
ਤਤਤਕੋ॥ਗਾਊਊਭੈਏਕਤਕੋ॥ਯਹਗਿਆਨਜ०
ਗਰਕਤਰੋ॥ਵਿਗਿਆਨਅਨਭੈਚਰਤਰੋ॥ਬ੍ਰਹਮ

ਕਰੋਨਿਜਹਾਲੋਕੋ॥ਸਾਢੀਸਰੂਪਦਿਆਲੋਕੋ॥੯॥੧੦
 ੨੦॥ਅਨਭੋਬਰਧਕੋਪ੍ਰਗਾਦਿਕਠਨਸੋਤਰਬੋਅ
 ੨੦॥ਮੇਤਮੇਧੋਗਨਲੀਯੇਈਸਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਰਬਾਹ॥੧੦
 ੧੦॥ਪਾਟਬਡੋਕਰੂਪਾਦਨਹਿਤਿਸਨਾਅਮਿਤੁਦਿਆ
 ਨਾ॥ਕਿਉਤਹਿਜਾਇਤਰੀਗਨੀਜਾਕੋਉਦਰਬਿਸਾਲ
 ॥੧੧॥ਜਨਕੋਦਾਗ॥ਗਯਾਨਮੁਕਤਿਵੈਰਥਾਰਵਕੋ
 ਸੇਖਾਪਤਯੋਇ॥ਜਾਕੋਉਤ੍ਰਭਾਖੀਏਸੰਸਾਰੈਨਾਕੋ
 ਇ॥੧੨॥ਮੁਕਤਿਯਕਤਿਗਰਦੇਵਜੋਭਾਖੇਮੁਕਤਿ
 ਬਿਸੇਖਾ॥ਤਿਸਨਾਰੂਪੀਬੰਧਕੋਸੰਸਾਰੈਨਾਸੇਖਾ॥੧੩

॥ **ਅਸਵਕੋਰੋਵਾਚਾ** ਜੋਤੁਮਚਾਰੋਮੁਕਤਕੋਵਿ ३
 ਖੇਤਜੋਤੁਤਕਾਲਾਧਿਮਾਦਮਸੰਤੋਖਹਿਜਾਮੰਮੁ
 ਅਚੋਦਿਆਲਾ ॥ **੧੪॥** **ਚੋਪਈ** ॥ ਸੁਨੇਤਾਤਜੋਮੁਕ
 ਤਿਅਗਧੋ ॥ ਤਿਅਗਵਾਸਨਾਸਾਧਨਸਾਧੋ ॥ ੩੦
 ਤਸਬਦਕੋਅਰਬਸੁਨਾਊ ॥ ਅਨਰਹਸਹਤਬ
 ਚਨਕਹਿਗਾਊ ॥ **੧੫॥** ॥ ਯਹਿਸੰਬੋਧਨਪ੍ਰਗਟਿ
 ਪਛੋਨੋ ॥ ਸੁਬਾਅਨਰਬਨਬ੍ਰਿਤਬਖੋਨੋ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ
 ਪ੍ਰਾਪਤਕੋਚਾਰੋ ॥ ਵਿਖੈਤਿਅਗਨਿਸਚੈਨਿਰਬਾ
 ਭੋ ॥ **੧੬॥** ॥ ਧਿਮਾਸਰੋਬਸਹਨਤਾਜਨਾਸੋਆਤਮ

ਕੇਧਰਮਪਛਾਨਾ। ਅਵਿਦਿਆ ਅਯੋਮੈ ਨਹੀ ਮਾਨੈ।
।। ਅਰਜਨ ਦੁਨਮ ਸੁਇਹੀ ਪਛਾਨੈ। ੧੭੧।। ਲਿਰਉਪ
ਧਜਿਉ ਕਾਤਿਉ ਪਈਏ। ਦੁਆਨੁ ਮਯਾਹੀ ਕੋ ਕਹੀ
ਏ।। ਆਤਮ ਸੁਖ ਸੁਖੀ। ਮਾਜਨ ਜੋਈ।। ਸੀਤੋਖ ਰੂਪ
ਜਨੇ ਪਨਸੇਈ। ੧੭੨।। ਤੀਨ ਕਾਲ ਜਿਉ ਕਾਤਿਉ ਜੋਏ
।। ਸਤ ਰੂਪ ਪਰਿਚਾਨੇ ਸੋਏ।। ਜਹ ਪਯੁਖ ਅੰਬਿਤਿ
ਪਰਿਚਾਨਾ। ਅੰਬਿਤਿ ਉਯਾ ਕੋ ਕਰਪਾਨਾ। ੧੭੩।।
।। ਖਟੋਏ ਪਾਈ ਵੇਹਾਏ ਕਾ। ਪ੍ਰਥਮ ਸਲੋਕ ਕਾ ਕਹਿ
ਓਬਿਬੇਕਾ। ਕਹੀਓ ਪਈ ਅਧਕ ਸੁਯਾਤੋ। ਸੀਖਾ

ਸਲੋਕ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਮ ਯਾਤੋ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋ ॥ ਸਬੁ ਲਗੈ ੪
 ਅਭਿਮਾਨ ਮੁਹਿ ਦਿਛੁ ਪਰਤੀਤ ਇਤ ਆਦਾ ॥ ਤਾਤੇ
 ਕੂਤਕ ਦੇਹ ਜੋ ਸੋ ਆਤਮ ਪ੍ਰਤਪਾਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਹਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਜਲ ਅਗਨ ਤੂਨਾਹੀ ਪਵਨ ਅਕਾਸਾ ॥ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਚੈ
 ਤੰਨ ਤੂੰ ਸਾਛੀ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਤੁਤੇ ਨਹੀ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਲ ਤੇਜਨ ਮਾਰਤ ਬਯੋਮ ਨਹੀ ਸੁਨਤਾ ਤੈ ॥
 ॥ ਯਹੀ ਕੋ ਸਾਛੀ ਤੂੰ ਏਕ ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਚਿੰਦਰੂਪ ਸਨ
 ਤਨ ਯਾਤੋ ॥ ਦਿਸ ਸਭੈ ਲਪਟੀ ਰਘ ਕ੍ਰਾਂਤ ਰਹੈ ਤਿਹ ਭ੍ਰਿ
 ਨ ਅਖੰਡੁ ਤਵਾਹੈ ॥ ਅੰਸੋ ਸਰੂਪ ਲਖੇ ਅਪਨੇ ਜੋਇਆ

ਲਸਦਾਸਮਝੈਸਮਤਭੇ॥੨੩॥ੴ॥ਜਬਤੁਜਾਨੇਦੇ
 ਹੁਏਆਤਮਾਨਿਆਰੋਨਿਤਾ॥ਤਬਪਾਵੈਬਿਸਮਕੋਨਿ
 ਸਚੈਤੇਰੇਹਿਤਾ॥੨੪॥ਸੁਖੀਸਾਤਤਤਕਾਲਤੂੰਬੰਧਨ
 ਮੁਕਤਿਬਿਸੇਖਾਦੇਜਨੇਰਕੇਧਰਮਕੋਸੰਸਾਰਹੈਨਸੇ
 ਖਾ॥੨੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਮਯੁਤਕ੍ਰਿਆਤਜਚਿਤਇ
 ਕਾਰਹੋਇ॥ਪਾਪਉਦੈਤਾਤੇਪੁਗਦਮੁਕਤਨਾਪਾਵੈ
 ਕੋਇ॥੨੬॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਮਤੇਭ੍ਰਿੰਨਹੈਸਬਆਤਮਾ
 ਸਾਰ॥ਸਦਾਅਸੰਗੀਸਰਬਗਤਜੋਈਕਹੀਵਿਚੁ
 ਗ॥੨੭॥ਨਹਿਬਨੀਨਹਿਆਸਮੀਨਹੀਅਛਪ੍ਰਤੰ

ਛੁ। ਸਦਾ ਅਸੰਗੀਸ਼ੁ ਬਗਤਿ ਨਿਆਰੇ ਸਾਛੀ ਸੁੰਛੁ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਬਿਪਤਿ ਆਇ ਜੋ ਬਰਨਹੈ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਗਕੈ ਦੇਖਤੁ ਨਾਨਕੇਈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਸੁ ਮਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਪ੍ਰ ॥
 ਤੁਛ ਲਖੈ ਤੂ ਤੋ ਨਾਹ ਨ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਤੇ ਰੂਪ ਅਵਤੈ ਤ ਅਖੰ ॥
 ਰੁਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਗਿਆਨ ਮਹੋਚਰ ਜੋਈ ॥ ਗਿਆ ॥
 ਲਸਦਾ ਨਿਰਸੰਗ ਨਿਰੂਪ ਨਿਰੰਤਰ ਬਿਸਕੋ ਸਾਛੀਹੈ ॥
 ਸੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਏ ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਆਇ ਕਸ ਬੈਕਰ ॥
 ਤਾਕੁ ਕਤਾਭੇਗਾ ॥ ਆਪਾ ਮਾਨਿਓ ਤਿਨ ਬਿਖੇਤਿਆ ॥
 ਗੋਪਾਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ॥ ੩੦ ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸ

ਬੇਮਨਕੈਪਗਾਪਛਾਨਾ ਤੂੰ ਮਨਕੋਸਾਛੀਸਦਾਨਿਤਮੁ
 ਕਤਿਵਿਗਿਆਨਾ ॥੩੧॥ ਨਹਿਕਰਤਾਭੁਗਤਾਨਹੀਨਹਿ
 ਮਨਮਨਕੀਬਿਤਾ ਤੂੰ ਸਾਛੀਮਨੋਕੋਸਦਾਮਨਤੇਨਿ
 ਆਹੋਨਿਤਾ ॥੩੨॥ ਨਿਤਮੁਕਤਿਜਸਭਾਵਤੇਬੰਧਨ
 ਬਾਧਿਓਕੋਨਾਪ੍ਰਾਤੀਤਕਬੰਧਨਕਹੋਸਮਸ੍ਰਸਿਖ
 ਗਹੋਨਾ ॥੩੩॥ ਏਕੈਦਿਸਦਾਸਰਬਕੋਨਿਤਮੁਕਤ
 ਚਿਤਏਕਾਯਾਰਿਬੰਧਨਤੁਯੋਮੈਬਡੇਦੇਖੈਤਹਾਅ
 ਨੇਕਾ ॥੩੪॥ ਅਹੰਕਰਤਾਅਭਿਮਾਨਜੇਜਾਨੈਕਾਰੇਨਾ
 ਗਿਆਨਖਸਿਖਤੈਤਿਨਹੀਕਹਿਓਲਗਾਏਦੁਏਤ

ਕੇਦਾਗਾ॥੩੫॥ਨਹੀਕਰਤਮਾਨਯਹਿਅੰਮਿਤਿ ६
 ਘਾਕੋਜਨਾ॥ਤਸਪਾਨਸੀਤਲਸੁਖੀਜਮਤਾਓਰਹਿ
 ਗਯਾਨਾ॥੩੬॥ੴਇਕਵਿਸੁਧਬੋਧਹੈਜਾਏ॥ਅ
 ਗਨਰੂਪਯਹਿਨਿਸਚੈਤੁਏ॥ਅਗਯਾਨਗਾਹਨਵਾ
 ਹੀਕਰਜੇਰੇ॥ਤਨਸਭਸੇਕਮਹਾਂਸੁਖਧਰੇ॥੩੭
 ॥ੴ॥ਸਭਜਗਕਲਪਤਤੁਝਾਬਿਖੈਰਜਤਸੀਖ
 ਜਿਓਜਾਨਾ॥ਆਨੰਦਪ੍ਰਮਾਨੰਦਤੂੰਬੋਧਰੂਪਵਿਗਯਾ
 ਨਾ॥੩੮॥ਜੇਅਭਿਮਾਨੀਮੁਕਤਕੋਮੁਕਤਿਰੂਪਤਿ
 ਹਜਨਾ॥ਜੇਅਭਿਮਾਨੀਬੰਧਕੋਬਾਧਿਓਤਾਹਿਪਛੁ

ਨ॥੩੮॥ ਜੈਸੀ ਮਤ ਜਿਹੋ ਤੁਹੈ ਤੈਸੀ ਗਤ ਤਿਹ ਦੇਖ॥
ਬੇਦੁ ਲੋਕ ਯੋਕਹ ਤੁਹੈ ਯਹ ਵਿਗਿਆਨ ਦਿਸੇਖ॥੪੦॥

ੴ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਨੰਦ ਆਤਮ ਜੇਯੈ॥ ਸਾਛੀ ਬਿਰੁਪੁਰ
ਨਪੁਨ ਸੇਯੈ॥ ਏਕ ਅਰਥ ਹਮ ਦੁਵੈ ਤਾ ਅਖੰਡੁ॥ ਇਕ ਰੂ
ਟ ਬਿਅਪਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ॥੪੧॥ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਅਕ੍ਰੋਧ

ਕੂ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਦਾ ਅਸੰਗ ਸਾਂਤ ਨਿਰਬਾਸੀ॥ ਗੁਰਮ ਕਰ
ਸੀਸਾਰੀ ਸਾਲਾਰੇ॥ ਸਾਛੀ ਸੇਈ ਜੁ ਕੁਮੰਤਿ ਆਗੇ॥੪੨॥

ੴ॥ ਕੂਟਾ ਬਬੋਧ ਅਦੁਵੈ ਤਨਿ ਤਾ ਅਤਮ ਕੋ ਪਹਚਾਨਾ॥ ਅੰਤ ਬ

ਹਰ ਤੇ ਜੋ ਜੇ ਚਿਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਗਿਆਨ॥੪੩॥ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇਹ ਫਾਸੀ
ੴ॥

ਉਤਪਾਤਾ। ਤਾਕਰਤੂੰ ਬਾਧਿਓਹੇਤਾਤਾ। ਗਿਆਨਖ १
 ਨਗਸਿਉਕਾਦੋਤਾ। ਅਤਸਮਤਾਸੁਖਸੋਨਿਰਬਾਹ
 ॥੪੪॥ ਨਿਹਸੰਗੀਨਿਹਕ੍ਰੈਸੁਖਕਾਸੀ। ਨਿਤਨਿਰੰ
 ਜਨਹੈਅਬਿਨਾਸੀ। ਯਹਬੰਧਨਤੁਝਮੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਅ
 ਹੈ। ਸਾਧਨਸਾਧਸਮਾਧਲਗਾਵੈ। ॥੪੫॥ ਏ। ਤੂੰ
 ਬਿਆਪਕਸਕੁਜਗਤਮੇਸਕੁਜਗਤੁਝਮੇਆਨਿ
 । ਮਨਗਨਜਗਤੂੰਜਤਹੈਕਹਾਕਰਤਹੈਚਾਹ। ॥੪੬॥
 । ਸੁਧਸੁਬੁਧਅਖੰਡਤੂੰਸਾਛੀਸਕੁਕੇਨਾਥ। ਗਯੋ
 ਵਿਕਾਇਅਚਰਜਤੂੰਛੁਦਚਿਤਕੈਹਾਥ। ॥੪੭॥

॥ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਨਿਰਪੇਖ ਤੂੰ ਨਿਰਭਰ ਸੀਤ ਲਛਿਤਾ ॥
 ॥ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਖੋਭ ਤੂੰ ਜਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਨਿਤਾ ॥੪੮॥
 ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਲੋਕ ਪੂਰਬਾਰ ਥਕਰ ਕੀਤਿਆ ਗਾਥਿ
 ਧਜਾਨਾ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਬੇਨ ਸਕਰੇਂ ਜੈ ਸਲੋਕ ਜੁ ਮੁਕਤ ਨਿਦਾ
 ਨਾ ॥੪੯॥ ਪੁਨ ਅਬ ਉਤਾਰ ਅਰਧ ਕਾਰ ਕਾ ਸੰਗ੍ਰਹ
 ਸਲੋਕ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਸਲੋਕ ਤੀਨ ਕਰ ਕਹਤੋ ਗ੍ਰੰਥਾਮਾ
 ਤਮਾਸਾਰਾ ॥੫੦॥ ਨਿਗਕਾਰ ਬਪਨਿਤ ਤੂੰ ਮਿਥਿਆ
 ਸਭੈ ਸਕਾਰਾ ॥ ਯਗੀਤ ਤਉ ਪਦੇ ਸਕਰਿ ਹੋਤਾ ਪੁਨ ਸੰ
 ਸਾਰਾ ॥੫੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਧ ਬਾਹਰ ਜਿ ਮੈਰਹਤ ਬਦਨ ਪ੍ਰ

ਤੋਛੁ ਗਤਿਉਦੇਰੀਤ ਬਾਹਰੇਪਮੇਸਰਅਤਸੁਛੁ॥੫੨੯
 ਅਘਟਬਾਹਰਅੰਤਯਬਾਬਿਆਪਕਰੁਪਅਕਾਸਾ॥
 ਅਨਿਤਨਿਰੀਤਬ੍ਰਹਮਤੁਸਰਬਭੂਤਗਨਭਾਸਾ॥੫੩
 ਏਕਛੁਪੇਤੋਮਰਸੁਇਕਜਾਨਸੈਯੇਦੇਇ॥ਉਨਤਾ
 ਲੀਦੋਹਕਹੈਰੋਪਈਇਕਦਸਹੋਇ॥੫੪॥ਇਤਸੀ
 ਮਤਇਆਲੁਅਨੇਮੀਵਿਹਰਤੀਅਸਾਵਕ੍ਰੁਭਾ
 ਆਤਮਅਨਭੈਉਮਦੇਸਬਰਨਨਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਕ
 ਰਨ॥੧॥ਦੋ॥ਆਤਮਅਨਭੈਸੁਧਾਜੇਸਤਗੁਰਕ
 ਹਿਓਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਜਾਨਆਤਮਹੋਭੁਯੇਨਿਰਭੈਨਿਤਨਿ

ਰਾਸਾ। ੧। ਸੋ। ਪੁਰਬਗਾਰਉਪਦੇਸਭੁਲਿਓਅਪੋ
ਰੁਪਮੁਹਿ। ਮੋਰਿਬਿਭੂਬਪ੍ਰਵੇਸਕਹੋਗੁਰਕ੍ਰਿਤਓਪ
ਚੋਰਜੋ। ੨। ਦੋ। ਅਰੇਨਿਰੰਜਨਸਾਤਏਬੋਧਅ
ਵਿਦਿਅੰਪਾਗ। ਉਪਦੇਸਪੁਰਵੇਤੋਸਮੋਮੋਰਿਬਿਭੂ
ਬਬਿਚਾਰ। ੩। ਜੈਸੇਏਕਪ੍ਰਕਾਸਹੋਦੇਹਤਥਾਜਗ
ਜਾਨ। ਤਾਤੇਸਬਜਗਮੁਝਬਿਥੈਅਥਵਾਨਹਿਕਛ
ਮਾਨ। ੪। ਸਹਤਸਗੀਰਅਚਰਯਜਗਅਰਕੀ
ਨਤਿਹਤਿਅਗਾਅਵਲੋਕਿਓਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕਸਲ
ਕੁਯੋਵੈਰਾਗ। ੫। ਚੋ। ਜਸਨਹਿਨੀਰਹੈਨਤੋਨਿਆ

ਗੋ। ਏ ਨਤਰੰਗ ਬੁਦਬੁਦਾਧਰੇ॥ ਆਤਮਤੈਓ ੬
ਪਜਿਓ ਜਗਜੈਸੇ॥ ਨਹਨਿ ਆਰੋਆਤਮਤੈਓ
॥੬॥ ਜੋਪਦਵਿਸੁ ਵਿਚਾਰਕਰਸੋਯੋ॥ ਤਤਰੂਪ
ਨਹੀਨਿ ਆਰੋਬੋਯੋ॥ ਤੈਸੇਵਿਸਵਿਚਾਰਕਰੈਜੋ
॥ ਆਤਮਰੂਪਸਰੂਪਸਬੈਸੋ॥ ੭॥ ਜੈਸੇਈਖਮ
ਹਾਂਰਸਜਾਤੈ॥ ਨਹੀਮਧਰਤਾਨਿਆਰੀਤਾਤੈ॥
॥ ਕਲਪਤਨਾਮਖਾਂਡੁਹੈਤਾਮੇ॥ ਸਤਿਰੂਪਮਧਰ
ਰਸਜਾਮੇ॥ ੮॥ ਤੈਸੇਵਿਸਸਕਲਮੁਝਮਾਹੀ॥
॥ ਜੋਅਨਾਦਵਿਆਪਕਵਿਰੁਆਹੀ॥ ਯਹਿਸ

ਕੁਜਗਮੁਸ਼ਮਹਿਅਫਜਾਸਾ। ਰੈਨਾਹੀਯੈਕਰਿਓ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੯॥ ੮੦॥ ਕੋਨਕਾ ਲਜਗਕੁਸਮੈਕੋਨ
 ਕਾਲਨਹੀਭੁਸਾ। ਯਹਬਿਚਾਰਦ੍ਰਿਸ਼ਯੋਯਕੈਮੋਕੋ
 ਕੋਰੇਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੧੦॥ ੮੧॥ ਜਗਾਮਾਤੁਮਾਮਗਜਾ
 ਨਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਮਾਤੁਮਗਿਅਨਨਹੀਜਗਕੁਸਮੈ।
 ॥ ਸੀਪੀਮੈਰੂਪੇਕਾਰਿਅਨਾ। ਰੈਨਾਹੀਤਕੋਪਰਿ
 ਚਾਨ। ੧੧॥ ੮੨॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਹੈਜਾਂਤੋ। ਨਹੀਨਿ
 ਅਰੇਕਬਜਗਤਤੋ। ਜੋਪ੍ਰਤੇਛੁਯਹਜਗਤਿ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਨਿਹਚੈਕਰਮੇਹੋਸਭਕੁਸਾ। ੧੨॥

॥८॥ कलपतजगामरानकरतासता १०
मेमाना सुकतरजतासिगसरपजिउकर
नरुनजलजना ॥१३॥ मुष्टेउपजिउजग
सठेतिउलजमुष्टमेमाना जलहीनीमिद
कुंनुजिउकुंनुलकनकपलना ॥१४॥ मेरी
मुष्टेकोबीदनाहोअबनसीनिताबृहमादि
कदिहनांतलो जालेजगतामनिता ॥१५॥
॥मेरीमुष्टेकोबीदनादेहदानहोऐकाकरुंग
इतिमायेनहीबिआपकजगताबिबेक॥

॥१६॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੋ ਬੰਦ ਨਾ ਚਤਰਨਾ ਮੁਝ ਸਮਕੇ
 ਇਹ ਸਦਾ ਅਪਰਸ ਸਰੀਰੇ ਧਾਰਯੋ ਸਭੁ ਜਗਸੇ
 ਇਹ ॥੧੭॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੋ ਬੰਦ ਨਾ ਨਹਿ ਮੁਝ ਮੇਕਫ
 ਆਨਾ ਅਥਵਾ ਸਭੁ ਜਗਮੁਝ ਬਿਖੇ ਬਚਨ ਅਹੋ
 ਚਰਜਨਾ ॥੧੮॥ ਗਿਆਨ ਗੋਇਗਿਆਤਾ ਪ੍ਰਗਟ
 ਤੀਨੋ ਵਾਸਤਵ ਨਾਹਿ ॥ ਰੂਸਤੈ ਅਗਿਆਨ ਤੈ
 ਯਹਿ ਤੀਨੋ ਮੁਝ ਮਾਹਿ ॥੧੯॥ ਵੇਦੈ ਤਮੂਲ ਦੁਖ ਰੂਪ
 ਤੈ ਅੰਧ ਬਤਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਵੇਕਰਿ ਦਾਨਿ ਦਾ ਅਸਲ
 ਰੂਮਿ ਬਿਅਧਿ ਸਦਾ ਅਨੇਕ ॥੨੦॥ ਚੌਥੈ ਬੋਧ ਰੂਪ १

ਅਦੈਂਦੈ ਆਗੀ॥ ਅਗਯਾਨ ਉਪਾਧਕ ਲਪਤ ਮੇ ੧੧
 ਮਾਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਧਿ ਧਵਤ ਕੀਨ ਵਿਚ ਗਾਨਿ ਰਵਿਕ
 ਲਪਤੁ ਬਮਨਿ ਰਧਾਗ॥ ੨੧॥ ਦੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰ
 ਬਿਤ ਮੁਖ ਬਿਖੇ ਨਹੀਤ ਤਤੈ ਜਾਨਾ॥ ਬੰਧ ਮੋਖ ਮੁਖ
 ਮੇ ਨਹੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਸਾਤੁ ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ੨੨॥ ਚੌ॥ ਸਹਤ
 ਸਰੀਰ ਵਿਸ੍ਰੁਜੇ ਆਗੀ॥ ਨਾਸ ਰੂਪ ਦੁਖ ਮਕੀ ਪਛਾ
 ਹੀ॥ ਸਚ ਚਿਤੁ ਆਨੰਦ ਆਤਮ ਜੇਹੈ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ
 ਕਲਪ ਨ ਕੋਹੈ॥ ੨੩॥ ਸੋ॥ ਸਰੀਰ ਸੁ ਅਗਯਾਨ ਕ
 ਰਾਇ ਬੰਧ ਮੋਖ ਦੁਖ ਕਲਪ ਨਾ॥ ਹੋ ਚਿਤ ਰੂਪ ਅ

ਨਾਵਿ ਕਿਹ ਕਾਰਯਮੇਰੇ ਸਭੈ॥ ੨੪॥ ਜਨ ਸਮੂਹਿ ਹਿ
 ਸਥਾਰਹਿ ਸਮੇਂ ਦ੍ਰਿਤਨ ਦੇਖੈ॥ ਬਿਨਾਗਿਆਨ ਸੰ
 ਸਾਰੈ ਅਬਰਤ ਕਾ ਸੇਕੈ॥ ੨੫॥ ੴ॥ ਨਾਰੀ ਦੇਹਿ
 ਨ ਦੇਹ ਮਮਨਾਹਿ ਜੀਵ ਜਗਾਚਿਤਾ॥ ਯਹ ਬੰਧਨ ਮੁ
 ਝੇ ਮੇਬ ਭੋਜੀਵਤ ਅਸਾਨਿਤਾ॥ ੨੬॥ ੴ॥ ਅਚ
 ਰਜ ਭਵਨ ਕਲੇਲ ਨਾ ਬਿਧ ਮੁਝ ਤੈਰੁਏ॥ ਬਾਰ
 ਧਾ ਅਮਿਤ ਅੰਤੈ ਚਿਤਵਾਤ ਲੈ ਮੁਝ ਬਿਖੈ॥ ੨
 ੭॥ ਜੈਵਿਤ ਰੰਗ ਬਿਅੰਤ ਨਾਸਹੈ ਤਖੈ ਕਰਮ ਤੈ॥
 ਬਾਰਧਾ ਅਮਿਤ ਅੰਤੈ ਚਿਤਵਾਤ ਲੈ ਮੁਝ ਬਿਖੈ॥

॥२८॥ ब्राह्मणमिति अमे ल अ च र ज ज ग १२
बीडी बिबिधा। उ प ज बि न स क र पे ल क रे स
गु व पुं से र रि। २९॥ ॥ ॥ स उ रे रे ज ग रि मे
पा ड मे र डे ज न। आ ठ चं पा ई ति उ क री ट
ती प क र न पु मा न। ३०॥ ॥ इ तु स गि सि ध यो क
तु अ न क र उ उ ला स प र वि स ति क र स लो क
पू क र न टु ती आ। ३१॥ ॥ ॥ आ तु म अ न क र वि
सा र स क र री उ सि ध सु रि आ न। क र स त अ
पे ध ज री त ग र अ स क र क री ब ध न। ३२॥ ॥

ਨਰੁਵਸਾਨੀਸਿਖਕੋਦੇਖਪ੍ਰਗਟਬਿਵਰਾਗ॥ਅਪੇਖ
 ਦੁਆਰਗੁਰਕਹਤਹੈਤੁਤਬਿਬੇਕਬਿਚਾਰ॥੨॥ੳ॥
 ॥ਇਕਾਮਖੰਤੁਅਖੇਅਵਿਨਾਸੀ॥ਜਨਿਓਆਤਮਸੁਤੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਆਤਮਅਤਰੀਰੀਰਹੈਸੋਈ॥ਬਯੋਹਰ
 ਅਰਥਰਤਿਕੈਸੋਈ॥੩॥ੳ॥ਵਿਖੇਵਿਵਿਧਕੁਮਰੇ
 ਦਹਜਾਨ॥ਤਾਸਪੀਤਾਤਮਅਗਯਾਨਾਸੀਪੀਮਾ
 ਹਿਸੁਰੂਪਾਜਾਨੈ॥ਅਧਕਲੋਕਅਗਯਾਨਪਛਾਨੈ॥
 ॥੪॥ੳ॥ਜਾਮੇਵਿਸੁਫਰਤਬਹੁਰੀਗ॥ਜੈਸੇਸਚਾਰਮਾ
 ਹਿਤਰੀਗ॥ਸੋਹੀਅਸਿਮਪਛਾਨਜੇਗਿਆਨਾਕ

ਹੰਦੀਨਜਿਉਂ ਪਾਵਤਮਾਨ॥੫॥ ਸੋਹੰਸੁਧਚਿਤੰ ੧੩
 ਅਬਿਨਸੀ॥ ਅਤਸੁੰਦਰਾਤਮਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਅ
 ਤੁਯੰਤਸਮੀਪਾਵਿਥੈਸੰਸਕਤਾ॥ ਕੁਈਮਲੀਨਤਤਾ
 ਕੋਰੁਕਤਿ॥੬॥ ਦੋ॥ ਸਰਬਕੁਤਮੇਆਤਮਾਸਬ
 ਨਿਜਆਤਮਾਹਿ॥ ਹੇਮਨਯੈਸੇਜਾਨਕੈਮਮਤਾਤਿ
 ਆਗਤਨਾਹਿ॥੭॥ ਚਿ॥ ਅਦ੍ਵੈਤਪਰਮਾਥਿਤਨਿ
 ਸ੍ਵਾਗਿਆਨਾ॥ ਮੋਖਅਰਥਤਮੇਰਤਠਨਾ॥ ਅਚਰ ਬਸ
 ਯਕਾਮੰਬਿਆਕਲਕੁਯੈ॥ ਕੇਲਕਲੇਲਕਲਾਮੇਛੁਯੈ
 ॥੮॥ ਉਪਜਿਓਕਾਮਾਹਿ॥ ਅਨੁਗਿਆਨਰਿਪਜਾਕੈ

॥ ਅਤਿ ਦੁਰਬਲ ਤਾ ਕੇ ਪੁਨਧਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕਾਮ ਨਾ ਵਾਛੁ
 ਤੇਰੇ ॥ ਯਹ ਅਚਰਜ ਆਵਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੮੮ ॥ ਚੈ ॥ ਨਿ
 ਤ ਅਨਿਤ ਬਿਬੇਕ ਕਰਿ ਇਹ ਅਮੁਤ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ਅਚ
 ਰ ਜਮੋਖ ਗਾਮੀ ਕਰੈ ਨਹੀ ਚਿਤ ਮਨ ਰਾਗਾ ॥ ੮੯ ॥
 ਚੈ ॥ ਭੋਜਨ ਵਿਵਿਧ ਭੁਗਾਵੈ ਧੀਰਾ ॥ ਅਥਵਾ ਬ
 ਹੁ ਦੁਖ ਦੇਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਮਾ ਅਤਮ ਕਿਵਲ ਪਹਚਾਨਾ ॥
 ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਨਹੀ ਤਾ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ੯੦ ॥ ਚੈ ॥ ਚੇਸਾ ਦਿ
 ਮਾਨੁ ਸੁਸਰੀਰਾ ਜਿਮ ਪੇਖਤਾ ਮਨ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਿੰਦ ਉਸ
 ਤ ਤਿਮੋਰੇ ਤਨਹਿ ਛੋਕੁ ਕਦਾਂ ਚਿਤ ਧੀਰਾ ॥ ੯੧ ॥ ਚੈ

॥ ਮਾਇਆ ਮਾਤ੍ਰ ਵਿਸ ਜੁਆਹੀ ॥ ਛਿਨ ਭੰਗ ਦਮ ੧੪
ਕੀਖ ਛਹੀ ॥ ਜਨਮੁ ਖਾਮਿ ਤਜੇ ਦੇਖੇ ਧੀਗ ॥ ਤਾਸੇ
ਤਨਹਿ ਤਾਹਿ ਸਹੀਗ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਸਪੇਹੀ ਨਿਸਚਲ
ਮਨ ਤਾਂ ਮੈ ॥ ਨਾਹੀ ਤਾਸਾ ਅਸਪੁਨ ਜਾਮੈ ॥ ਆਭ
ਮਹਿ ॥ ਆਨਤ੍ਰਿਯ ਭੁਯੇ ਸੋਈ ॥ ਤਾਕੇ ਤੇਲ ਸਕੈ ਨਹੀ
ਕੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨੁ ਭਾਵ ਤੇ ਦਿਸਾ
ਨਹੀ ਤੈ ਕਾਲਾ ॥ ਗਹਨ ਤਿਆਗ ਨ ਦੇਖਹੈ ਧੀਗਵ
ਵੇਕੀ ਦਿਆਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅੰਤ੍ਰ ਤੇ ਨਿਸਚੈ ਤਜੇ ਵਿਖੈ
ਰੂਪ ਅਭਿਲਾਖ ॥ ਸਾਖਰ ਹਤ ਨਿਰਦੁੰਦ ਨਿਤ ਬੇਟਸਾ

ਧਸਤਕੁਖਾ॥੧੬॥ ਪ੍ਰਾਰਥਯਹੈ ਕਰਮਬਸ ਰੋਗਤਾਂ
ਹਿ ਅਨੁਜਾਸਾ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਿਖੈ ਆਤ
ਮਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੭॥ ਨੌ ਦੋਹ ਨੌ ਚੌਪਈ ਸਤ
ਗੁਰ ਕੀ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਕਰਨ ਪਛਾਨੀਏ
ਸੰਧਿਆ ਭ੍ਰਮ ਵਿਸਤਾਰ॥੧੮॥ ਇਤ ਸੀਮਤ ਵਿ
ਆਲਾ ਮਨੇ ਮੀ ਵਿਹ ਚਤੁਰੀ ਆਸਾ ਦੁਕਰ ਅਖੇ ਪਦ੍ਮ
ਰਉ ਪਦੇਸ ਗੁਰ ਕ ਬਨ ਚੜ੍ਹਦ ਸਰੀਰੁ ਤ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਕਰਨ॥
॥੧੯॥ ਇ॥ ਬਿਵਾਹ ਅਰੋਪਨ ਗੁਰ ਕੀ ਓਸ ਲੋਕ
ਚੜ੍ਹਦ ਸਧਾਰਾ॥ ਸਿਖ ਸਲੋਕ ਖਟਕਰ ਤਹੈ ਵਸ ਪ੍ਰ

ਰਬੁਧਾਵਿਚਾਰਗ ॥੧॥ੴ॥ ਆਤਮਗਿਆਨੀਧੀਰਜ 24
ਆਜੀ॥ ਲੀਲਾਭੋਗਖੇਲਜਗਮਾਜੀ॥ ਜਿਉਸੰਸਾ
ਰਵਾਜੀਸਭੁਭੋਗੀ॥ ਤਿਹਸਮਾਨਨਹੀਗਿਆਨੀਜੋਗੀ
॥੨॥ੴ॥ ਨਨੁਸੰਸਾਰਬਿਖੇਸੁਪ੍ਰਗਟਹੋਗਿਆਨੀ
ਬਿਤੁਬਿਵਹਾਰ॥ ਸੰਸਾਰਤੁਲਕੈਜੇਨਹੀਯਸੰਕਾਉ
ਘਯਾਗ॥੩॥ ਸਕ੍ਰੁਆਦਿਸਭੁਦੇਵਤਾਬਾਛੁਤਾਅ
ਪਟਟੀਨਾ॥ ਤਹਿਜੋਗੀਸੁਪ੍ਰਭਾਵਬਿਤੁਰੇਤਨਹਰ
ਖਧਬੀਨਾ॥੪॥ੴ॥ ਧੁਮਯਕਤਿਨਭਰੀਸਤਜੈਸੇ
॥ ਸਦਾਬਿਮਲਜਾਨੇਪੁਨਤੈਸੇ॥ ਗਿਆਨੀਜੀਵਨਮੁ

ਕਤਿ ਜੋ ਆਹਿ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਪਰਸੈ ਨ ਜੀਤਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਏ॥
॥ ਨਨਕਰ ਮਕਰਤ ਪ੍ਰੇਕਾ ਲਾਨਿ ਤ ਕੋ ਸੇਛੁ ਹਤ ਨਾਤਾਸਾ ॥
॥ ਅਕੁ ਮਾਨ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੈ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਅਨਾਜਾ ॥
॥ ੬ ॥ ਏ॥ ॥ ਜਗ ਅਤਮ ਜੋ ਜਾਨ ਸਰੀਰਾ ਸੋ ਮਹਾਤਮਾ
ਗਿਆਨੀ ਧੀਰਾ ॥ ਜਿਉ ਇਛਾ ਤਿਉ ਬਿਚਰੇ ਸੋਇ ॥ ਤਾਸ
ਨਖੇ ਧਸ ਕਤ ਨਹਿ ਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਾ ਤਿਉ ਅੰ
ਤਰਾ ਲੋ ॥ ਕੂਤਰਾ ਮਵਿਸ੍ਰਾਮ ਤਹਾ ਲੋ ॥ ਇਛਾ ਅੰਗ ਅ
ਨਿਛਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਤਿਆਗ ਸਮੁਥ ਵਿਵੇਕੀ ਜੋ ਹੈ ॥ ੮ ॥
॥ ਜਗਤ ਈਸ ਅਰਜੀ ਵਸੁ ਜੋ ਈ ॥ ਜੁਗ ਲਾ ਅਭੇਦ ਪ

ਛੁਨੇ ਸੇਈ। ਜੇ ਜਨੈ ਚਾਹੈ ਸੋ ਕਰੇ। ਨਹਿ ਕ੍ਰਮ ਭੇਦ ਤਿ १੬
 ਲੋਕੀਧਰੇ। ੮। ੮। ਕਰੇ ਏਹੇ ਪਾਚ ਪੁਨ ਪਾਂਚ ਚੌ
 ਪਈ ਜਾਨ। ਸੀਖਿਆ ਕ੍ਰਮ ਬਿਧ ਜਾਨ ਯਹਿ ਪ੍ਰਕ
 ਰਨ ਸੁਚੌਥ ਪਛਾਨ। ੧੦। ੧੦। ਇਤੁ ਸਮਿਤੁ ਦਿਆਲ
 ਅਨੇ ਸੀਵਿ ਰਚਤੀ ਅਸਟਾਦ ਕ੍ਰਭਾਖਾ ਅਨਰਥ
 ਉਲਾਸ ਖਟਕੀ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਕਰਨ। ੧੧। ੧੧। ਉਲਾ
 ਸ ਖਟਕਾ ਅਨਭੈ ਸੁਨੇ ਕਹਿਓ ਸਿਖ ਸੁਰਗਿਆਨ
 ॥ ਸੋਭੇ ਕਚਾਰ ਕਰ ਕਹਤੁ ਗੁਰ ਅਬ ਲੈਯੋ ਗਾਇ
 ਧਾਨ। ੧੨। ੧੨। ਸੁਧ ਬੁਧ ਤ੍ਵੰ ਸਦਾ ਅਸੰਗੀ। ਕ

ਗਤਿਆਗਵਾਛਾਸ੍ਵਰਗਿਆਮਭਿਮਾਨਦੇਹਆਸਾ
ਲੈਕਰੈ॥ਯਹਲੈਯੋਗਕੁਲੇਚਿਤਧਰੈ॥੨॥ਯਹਿ
ਸਕੁਜਗਤੁਭੁਤੇਅਦਿਓਤਾ॥ਜਿਉਤਰੰਗਬਾਰਧਤੇ
ਰੇਤਾ॥ਏਕਅਧ੍ਰਮਾਅਦੈਯਨਾ॥ਕਰੈਕੁਲੈਲੈਯੋਗ
ਬਿਧਾਨਾ॥੩॥ੴ॥ਵਿਸਾਖਸੰਤਪ੍ਰਤੰਛੁਜੇਅਮ
ਲਤੋਰਿਮੈਨਾਰਿ॥ਦਾਮਸਰਪਜਿਉਪ੍ਰਗਟਿਲਖ
ਯੋਗਕੋਰੋਤਿਹਮਾਰਿ॥੪॥ਦੁਖਸੁਖਅਸਨਿਰਾ
ਸਸਮਜਨਮਮਰਨਸਮਜਾਨਾ॥ਪੁਰਨਾਮਾਨੰਦਸਿ
ਖਤੁੰਸਮਾਇਨਮੋਲੈਮਾਨਾ॥੫॥ਬੇਦਦੇਹਰੇਪਗਦ

ਕਹਿਤੁਗਾਏ ਪਾਈ ਜਾਨਾ ਪੰਚਮ ਪੁਗਟ ਪੁਕ ੧੭
 ਨਕੀ ਸੰਖ ਯਾ ਕਹੀ ਪੁਮਾਨਾ ॥੬॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਦਿਅ ੦
 ਲਾਮੇ ਸੀ ਵਿਰਚਤੀ ਅਸਾਵ ਕੁ ਰੁਖਾ ਲੈਯੋਗ
 ਚਤੁਰਥ ਕੀ ਨਾਮ ਪੰਚਮ ਪੁਕਰਨਾ ॥੫॥ ਏ ॥
 ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਖ ਯਾਹੋਤੁ ਦਿਨ ਲੈਯੋਗ ਕਹਿਓਗੁ
 ਰਜਾਨਾ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਸਿਖ ਅਬ ਲੈਯੋਗ
 ਅਕੁ ਵਥ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਚਾਰ ਕਰ ਕਹਤ ਹੈ
 ਉਤ ਸਿਖ ਅਸੇਖਾ ਲੈਯੋਗ ਅਕੁ ਵਦਿਖਾਤ ਹੈ
 ਆਤਮ ਅਨੁਵਦੇਖਾ ॥੨॥ ਏ ॥ ਜੋ ਅਨੰਤ ਬ ੦

ਧਜਿਉਆਹੀ। ਜਗਤਰੰਗਜਿਉਹੈਮੁਝਮਾਹੀ।
 ॥ ਜਾਨਗਿਆਨਮਗਿਆਨਤਹਾਹੀ। ਗੁਰਨ
 ਤਿਆਗਨਲੈਮੁਝਮਾਹੀ। ३॥ ਜੋਅੰਤਬਯੋ
 ਮਾਜਿਉਜਾਨਾ। ਘਟਵਤਮਾਇਕਜਗਤਪਛਾਨਾ।
 ॥ ਯਾਹਿਨਿਹਚੈਉਪਜੈਵਿਗਿਆਨਾ। ਨਾਹੀਤਿ
 ਆਗਗੁਰਨਲੈਠਾਨਾ। ४॥ ਦੋਸਦਾਸੀਪਾਤਿ
 ਉਸਧਰੋਂਜਗਕਲਪਤਯਹਰਜਤਾ। ਯਹਵਿ
 ਗਿਆਨਪਛਾਨਕੈਗੁਰਨਤਿਆਗਲੈਤਜਤਾ।
 ॥ ५॥ ਮੁਝਮੇਸਕੁਹੋਸਬਮੇਜਿਉਘਟਪਦਮ

ਦਸੁਤਾਗੁਰਨਤਿਆਗਲੇਜਾਨੀਏਸਭੈਬਾਂਝਕੈ ੧੮
ਪੁਤਾ॥੬॥।।ਖਸਮਪ੍ਰਕਰਨਸੀਖਿਆਕਹੈਵਿਧਵ
ਤਸੇਨਿਰਧਾਗਾਕਹੈਵੇਹਰੇਪਾਂਚਸੁਭਦੁਖੋਪਈ
ਸੁਧਾਗ॥੭॥।।ਇਤਸੀਮਤਦਿਆਲਾਮਲੇਮੀ
ਵਿਰਤਤੰਅਸਾਵਕਰਕੁਖਾਸਿਖਜੋਕਤਉਤ੍ਰ
ਰਤਰਬਸਲੋਕੰਨਾਮਖਸਮਪ੍ਰਕਰਨ॥੮॥।।
।।ਅਨਭੈਪੰਚਕਕਾਤਹੈਗੁਰਪ੍ਰਤਸਿਖਉਦਾਗ॥
।।ਪ੍ਰਰਭਧਪਵਨਨੈਕਜਗਤਾਮਾਤਮਸਿੰਧਵਿ
ਚਾਗਹੈਬਾਰਧਜਗਨਾਉਹੈਮੁਝਮੇਆਵੁਤ

ਜਾਤਾ। ਨਹਿ ਅਸਰੀਤਾ ਮੁਖਿ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਾਰਭਧ ਪਵ
 ਨਭਰਮਾਤਾ। २॥ ਜੋ ਅਨੰਤ ਬਾਰਧ ਮਹਾ ਜਗਤਰੰ
 ਗਮੁ ਮਾਯਾ। ਉਦੈ ਅਸਤ ਸੁਕੁ ਵਤੈ ਜਾਨ ਬਿਧ
 ਕਛ ਨਾਹਿ। ३॥ ਜੋ ਅਨੰਤ ਬਾਰਧ ਮਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦ੍ਰਿ
 ਕ ਲਪਤ ਨਾਮ। ਨਿਰਕਾਰ ਅਤਿ ਸਾਂਤਿ ਜੋ ਨਿਰਦ੍ਰਿ
 ਕਾਰ ਨਿਰਕਾਮ। ४॥ ਭਾਵੁ ਦ੍ਰਿਖੇ ਆਤਮ ਨਹੀ ਕੁ
 ਵਨਾ ਆਤਮ ਮਾਯਾ। ਨਿਰਸੰ ਪ੍ਰਾਸਾਂਤਿ ਯਾਰਿ
 ਦ੍ਰਿੜਭਾਵ ਕਛ ਨਾਹਿ। ५॥ ਅਨੰਤਿ ਰੰਜਨਾਮ
 ਤਮਾਨਹੀ ਅਧਾਰ ਧੋਇ। ਜੋ ਅਸੈ ਕਤ ਯਹਿਜ਼ ०

ਨਕੈਕਾਕੈਕੈਨਪੁਮੇਇ॥੬॥ਅਚਰਜਰੂਪਚੈਤੰ ੧੬
 ਨਹੈਇੰਦ੍ਰਜਾਲਜਗਜਾਨਾ॥ਤਤੇਮੇਰੋਕੈਨਹੈਗੁਰ
 ਨਤਿਆਗਆਭਿਮਾਨ॥੭॥ਸਪਤਮਨਾਮਪੁਕ
 ਹਨਜੇਅਨਭੈਪੰਚਕਜਾਨਾ॥ਅਸ੍ਰਦੇਹਰਾਤਾਸ
 ਕੇਕਹੈਸੁਪੁਗਦਪਛਾਨਾ॥੮॥ਇਤੁਸੀਟਿਆ
 ਲਾਅਨੇਸੀਵਿਰਚਤੰਅਸਟਾਵਕ੍ਰੁਪਾਸਿ
 ਖਯੋਕਾਅਨਭੈਪੰਚਕਨਾਮਸਪਤਮਪੁਕਰ
 ਨਾ॥੯॥੩੬॥ਖਟਪੁਕਰਨਕਰਸਿਖਕੀਕਰੀਪ
 ਰੀਖਮਾਜਾਨਾ॥ਸਲੋਕਚਾਰਕਰਿਕਠਤਗੁਰਬੰਧ

ਮੇਖਾਵਿਛੁਠਨਾ॥੧॥ੴ॥ਕਛੁਬਾਛੈਕਛੁਸੇ
 ਚਕਰੇਚਿਤਾ॥ਕਛੁਤਿਆਗੇਕਛੁਗੁਰਨਕਰੇਨਿਤ
 ॥ਚਿਤਮੇਰਖਕੋਪਜਬਪਯੋ॥ਤੁਬਚਿਤਬੀਧ
 ਨਬਾਧਿਓਕਰਯੋ॥੨॥ਨਹਿਬਾਛੈਨਹਿਸੋਚਕ
 ਰੈਚਿਤਾ॥ਨਹਤਿਆਗੇਨਹਿਗੁਰਨਕਰੈਨਿਤਾ॥ਨ
 ਹੀਰਖਨਹਕੋਪਸੁਰੋਇ॥ਮੁਕਤਚਿਤਜਨੋਤੁਮ
 ਸੋਇ॥੩॥ਚਿਤਪ੍ਰਤੀਤਪਦਾਰਥਲੀਨਾਬੰ
 ਧਨਬੰਧਕਰਤਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਜਬਸੁਤੰਤਰਚਿਤਸਦ
 ਅਸੰਗੀ॥ਤੁਬਚਿਤਮੁਕਤਿਹੁਯਰਸੁਬੰਗੀ॥੪

॥ ਜਬਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਯਾਹਿ ਮੇਰੇ ॥ ਤਬ ਬੰਧਨ ਬਾਧਿ २०
 ਓਚਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ਜਬਰ ਉਮੈਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ॥ ਤਬ
 ਚਿਤ ਮੁਕਤਿ ਅਪਨ ਪੈ ਰੁਜੈ ॥ ੫ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਨ
 ਗਰੇ ਨਹੀਂ ਤਿਆਰੇ ॥ ਅਨੁਭਵ ਬੋਧ ਰੂਪ ਮੇਜ
 ਗੇ ॥ ਤਬ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਅਨੁਜਾਸ ॥ ਜਬਰੀ
 ਤਾਰ ਉਮੈਰੇ ਨਾਸ ॥ ੬ ॥ ॥ ਐਸਾ ਮਨ ਮਧੁਕ
 ਰਨ ਜੇ ਬੰਧ ਸੇ ਮੇਖ ਬੀਚਰਾ ॥ ਘਾਂਚੇ ਚੋਪਈ ३०
 ਸੇ ਮੇਰੇ ਹਾਇ ਕਲਿ ਧਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ॥ ਐਸਾ ਬੰਧ
 ਮੇਖਾ ਬਿਧ ਗੁਰ ਕਹੀ ਸਿਖ ਅਨਗੁਰ ਧਾਰਾ ॥ ੮ ॥

ਛਉਪਦੇਸਨਮਿਤਗੁਗਨਿਰਵੇਦਾਅਸਟਵਿਓ
 ਗ॥੧॥ੴ॥ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਦੁੰਦਾਅਨੇਕਜੁਆਈ
 ॥ਕਾਦੁਕੇਕਬਹੁਨਾਮਿਦਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਜਨਗਰੇ
 ਨਿਰਵੇਦਾ॥ਪਰਮਤਿਆਗਾਇਤਲਖੈਅਕੁਦ
 ॥੨॥ੴ॥ਕੇਉਜੇਏਕਸੀਸਮੇਧੀਨਸਿਖਬਤ
 ਰਾਗਾ॥ਚੇਸਦਲੋਕਬਿਲੋਕਕੈਕਰੇਵਾਸਨ
 ਤਿਆਗਾ॥੩॥॥ਜੀਵਨਇਛੁਆਇਏਕੇ
 ਗਗਿਅਨਾਮਕੁਲਾਖਾ॥ਸਭੈਵਾਸਨਸਾਂਤਿ
 ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਤਸੁਤਸਾਖਾ॥੪॥ੴ॥ਸ੍ਰ

ਬਸੀਸਾਹਮਨਿਤਪਛਾਨਾ। ਤਪਯੋਤੀਨਤਾਪਮੈ ੨੧
ਜਾਨਾਪੰਚਕਲੇਸਉਰਮਖਟਗ੍ਰਾਸਿਓ। ਖਟ
ਵਿਕਾਰਆਕੁਲਤਲਸਯੋ॥੪॥ ਸਦਾਅਸਾ
ਰਵਿਕਾਰਵਿਕਾਰੀ॥ ਨਿੰਦਤਤਿਆਗਨੀਅਕੁ
ਮਕੁਾਰੀ॥ ਅਮੋਸੇਜਾਨਤਜੇਸਕੁਆਸਾ॥ ਨਿਸਚੈ
ਲੋਸਾਂਤਅਨਯਾਸਾ॥੫॥ ਕੋਨਾਮੁਵਸਬਾਕੋ
ਨੈਕਾਲਾ॥ ਜਹਨਿਰਦੰਦਹੋਤਜਨਦਿਆਲਾ॥
॥ ਜਾਕੀਬਾਛਮਨੇਮੇਕਰੈ॥ ਯਬਾਪ੍ਰਾਪਮੈ
ਸਮਤਾਧਰੈ॥੬॥ ਏ॥ ਜੇਮਨਗੋਤਮਾਅਦਿ

ਦੈਕਪਲਕਨਾਇਕਸੇਸਾ। ਕਰਮੀਜੋਗੀ। ਮਹਾਰਿਖ
ਨਾਨਾਮਤਉਪਦੇਸਾ। ੮। ਨਾਨਾਵਿਧਮਤਦੇਖਤਾਕਰੈ
ਕੁਲੈਨਿਰਵੇਦਾ। ਤਮੈਸਮਤਾਸਾਂਤਗਤਾਮਾਤਮਲਖੈ
ਅਭੇਦਾ। ੯। ੧੦। ਚੇਤਨਰੂਪਾਪਨਪੋਜਾਨਿਓ।
। ਤਹਗੁਰਕੁਰਮਾਨਿਸਚੈਕਰਮਾਨਯੋ। ਸਮਤਾਜੁਤ
ਨਿਰਵੇਦਵਿਚਾਰਾ। ਨਿਜਆਤਮਤਾਰਿਓਸੰਸਾਰਾ।
॥ ੧੦॥ ੧੧। ਦੇਹਇੰਦ੍ਰੀਤੇਆਦਿਸਰੂਪੁਤਵਿਕਾਰ
ਪਛਲਾ। ਰੂਤਮਾਤਤਤਤੈਲਖੈਤਜੈਦੇਹਅਭਿਮਾਨਾ।
॥ ੧੧॥ ਤਾਤੈਤਤਛਿਨਹੋਤਹੈਬੰਧਨਮੁਕਤਿਵਿਸੇਖ

॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਮੇ ਅਚਲ ਮਤ ਅਵੇ ਅਮਿਤ ਅਲੇਖ ॥ ੨੨
 ॥ ੧੨ ॥ ਸੀਸ ਰਵਾਸ ਨਾ ਰੂਪ ਹੋ ਕਰੋ ਵਾਸ ਨਾ ਤਿਆਗ
 ॥ ਤਾਸ ਤਿਆਗ ਤਿਆਗ ਤਿਆਗ ਦਿਓ ਤੇਜ ਬਾਵੈ
 ਰਾਗ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਰਬੇਦਾਸ ਕਨਾਮ ਜੋ ਨਵ ਮਧਕ
 ਹਨ ਨਿਰਾਗ ॥ ਚੋਪਈ ਧੰਚਪਛਾਨਿ ਓਏ ਗਾਏ
 ਵਿਚਾਗ ॥ ੧੪ ॥ ਓਪਸਮ ਅਸਕ ਕਾਤਿ
 ਅਬਸਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿਗਿਆਨ ॥ ਨਿਰਵੇਦਾਸ ਕਗਾਰ
 ਕਰਿਓ ਸਿਖ ਸਾਧ ਪਚਿਚਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ੧ ॥ ਚੋ
 ॥ ਬਡੇ ਗਿਆਨ ਰਿਪਕਾ ਮਧਛਾਨੇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਤਿਆ

ਗਬਤੋਸੁਖਮਾਨੋ॥ ਅਰਥਅਨਰਥਬੀਜਹੈਜੋਈ॥
 ॥ ਤੁਕੇਸੀਗਮਹਾਦੁਖਹੋਈ॥ ੨॥ ਕਾਮਅਰਥਕੋਕ
 ਰਨਧਰਮਾ॥ ਤਹਾਅਨਾਦਰਕੀਜੇਪਰਮਾ॥ ਧਰਮ
 ਕਾਮਅਰਜਨੋਅਰਥਾ॥ ਯਹਤੈਰਵਰਗਹੈਮਹਾ
 ਅਨਰਥਾ॥ ੩॥ ਮਿਤ੍ਰਖੇਤ੍ਰਧਨਧਾਮਜਹਾਨੋ॥ ਦਾਰੁ
 ਸੁਤਸਬਦੇਖਤਹਾਨੋ॥ ਸੰਪਦਕਨਕਆਦਹੈਤਿ
 ਤੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਜਾਲਸਮਸੁਪਨਾਹੈਤਿਤੈ॥ ੪॥ ਤਿਨਪਾਂ
 ਚਟਿਨਕਾਹੈਮੇਲਾ॥ ਨਕੁਮੇਸ਼ਿਉਬਾਦਰਕੇਖੇਲਾ॥
 ॥ ਜਿਉਰੀਪ੍ਰਬਨਗਹਦੁਤਛਾਜੈ॥ ਦੇਹਨੇਹਨਤ

ਤਿਉਰਾਜੈ ॥੫॥੮੦॥ ਜਗਜਗਤਿ ਸਨਾਰੈ २੩
 ਹਾਤੁ ਹਸੀ ਸਾਗ ॥ ਤਿਸਨ ਤਜਵੈ ਰਾਗ ਗਹਿ ॥
 ਹਿਸਖ ਮੁਕਤ ਵਿਚਾਗ ॥੬॥ ਬੰਧਨ ਤਿਸਨ ਮਾ
 ਤ੍ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਤਿਸਨ ਨਾਸਾ ॥ ਅਸੀ ਸਕਤ ਪੈ ਕੁ
 ਵੇ ਮੈ ਮਾਨੀ ਦਊਰਾ ਮਨਿਆਸਾ ॥੭॥ ਅਨਾਦਿ ਕ
 ਅਤੁ ਸੁਧ ਤ੍ਰਿਜਨੁ ਅਸਤ ਜਗਜਾਨ ॥ ਨਹੀ ਅਵ
 ਗਯਾ ਤੁਝ ਬਿਖੇ ਕੇ ਜਗਿਆਸਾ ਗਿਆਨ ॥੮॥
 ॥ ਰਾਜ ਪਤ ਦਾਰਾ ਦਸ ਬਪੁਨ ਸਰੀਰ ਸੁਖ ਰਾਗ ॥
 ॥ ਸਦਾ ਸਕਤ ਤ੍ਰਿਤਿਨ ਬਿਖੇ ਨ ਮਜਨ ਮਤੁ ਹਤਿ
 ॥

ਆਗਾ॥੬॥੨੦॥ ਅਰਥ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਜੇ ਆਹੀ॥
 ॥ ਤਿਨ ਕਰ ਗਤਿ ਪਤਿ ਓ ਕੋ ਉਨਹੀ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਸੁਕ੍ਰਿ
 ਤ ਕਾ ਮਨ ਕਰਮ॥ ਤੇ ਸੇ ਤਿਉ ਪਤਿ ਹੋਤ ਨਹੀ ਧਰਮ॥
 ॥੧੦॥ ਯਹਿ ਸੰਸਾਰ ਬਡੇ ਕੰਤਾਰ॥ ਮਨ ਮਿਗ ਸਾਂ
 ਤੁਨ ਹੋਤ ਬੀਚਾਰ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਅਵਿਦਾ ਮੂ
 ਲਾ॥ ਯਹ ਸਰਹੈ ਅਤਮ ਪ੍ਰਤਕੂਲ॥੧੧॥੨੧॥ ਅਮ
 ਰ ਕਾ ਮਨ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਤੂੰ ਅਬ ਪੂਰਨ ਹੋਇ॥ ਯਾ
 ਸੰਸਾਰ ਉਜਾਰ ਮੈ ਸਾਂਤੁ ਕੁਝੇ ਨਹੀ ਕੋਇ॥੧੨॥ ਯਾ
 ਹੀ ਤੇ ਉਪਸਮ ਕਹਿਓ ਤਿਸ ਨਾਨਕ ਟਵਿਚ ਗਾਇ

ਕਮਾਤਮਾਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਿਕਹਾਵਾਛਾਉਰਧਾਗ। ੧ ੨੪
੩। ਚੈ। ਜਨਮਅਨੰਤਅਨੇਕਜੋਆਹੀ। ਕੀਏਕ
ਰਮਗਨਤੀਕਛਨਾਹੀ। ਕਿਤਕਕਾਇਕਕਰਮਪ
ਛੁਨੇ। ਕੇਤਕਮਾਨਸਕਰਮਬਖੋਨੇ। ੧੪। ਕੇਤਕ
ਵਾਚਕਕਰਮਵਿਚਾਰੇ। ਦੁਖਦਾਇਕਦੁਖਮੂਲ
ਉਚਾਰੇ। ਅਬਤੁਮਕਰਮਨਿਬ੍ਰਤਧਰੇਚਿਤਾਵ
ਖਦਾਇਕਦੁਖਮੂਲਭਰਮਨਿਤ। ੧੫। ਚੈ। ਓ
ਪਸਮਾਅਸ੍ਰਕਨਾਮਜੇਦਸਮਪਕਰਨਸੁਆ
ਹਿ। ਸਪਤਦੇਹਰੇ ਚੈਪਈਆਨਕਹੀਨਿਰਥਾ

ਹਿ।੧੦॥੧॥ਉਪਸਮਾਸਟਕਗੁਰਕਹਿਓ
ਬਿਨਾਗਿਆਨਨਹੀਜਾਨ।ਤਾਤੇਪੁਰਨਕਹਤਗੁਰ
ਜੋਅਸਟਕਵਿਗਿਆਨ।੧॥ਕੁਵਾਕੁਵਵਿਕਾਰ
ਜੋਸਭਸੁਭਾਵਤੇਜਾਨ।ਨਿਗਵਿਕਾਰਗਾਤਿਐਕ
ਲੇਸਸੁਖਉਪਸਮਾਜਹਿਗਿਆਨ।੨॥ਈਸ਼
ਪ੍ਰੇਰਕਸਰਬਕੋਨਹੀਅੰਨਪਹਿਚਾਨ।ਗਝਤਾਅ
ਸਾਨਿਰਬਾਸੁਏਅੰਤਰਤਜਾਅਭਿਮਾਨ।੩॥ਅਪ
ਦਾਸੰਪਦਕਾਲਸੰਬਸਦਾਏਵਤੈਐਇ।ਨਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸੁਛੰਟਇੰਦ੍ਰਿਸਦਾਵਾਛਾਸੋਚਨਾਕੋਇ।੪॥

॥ ਜਨਮ ਮਿਤ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਬੈ ਦੁਖੀ ਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੫
 ॥ ਸਾਧ ਅਦਰਸੀ ਸਮ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਅਕ੍ਰੇਧਾਰਾ ॥
 ॥ ੫ ॥ ਚਿੰਤਾ ਤੈ ਦੁਖ ਹੋਤ ਹੈ ਨਹੀ ਅਨਿਤੈ ਜਾਨਾ ਤਾਸ
 ਹੀ ਨਮਨ ਸਾਤ ਗਤ ਦੁਛਾਗ ਤਿਪਹਚਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਨਾ
 ਹੀ ਦੇਹ ਨਾ ਦੇਹ ਮਮ ਬੇਧ ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਤਾ ॥ ਨਹੀ ਸਿਮਨ
 ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਜੋ ਵਿਦੇਹ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ
 ਕਾ ਤਿਨ ਅੰਤ ਲੋਸਰ ਬਜਗਤ ਹੋ ਨਿਤਾ ॥ ਨਿਗਵਿਕ
 ਲਪ ਸੁਚ ਸਾਂਤ ਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਗਤਿ ॥ ੮ ॥
 ॥ ਅਨੇਕ ਅਚਰਜ ਸਰੂਪ ਜਗ ਨਹਿ ਕਿੰਚਤ ਪੁਨਸ ॥

ਨਿ

ਤਾ। ਫੁਲਮਾਤ ਕਿੰਚਤ ਨਹੀ ਨਿਰਬਾਸਨ ਨਿਰਕੁੰਤ
॥੬॥। ਟੋ। ਗਿਆਨ ਅਸੁਕਪਰ ਕਰਨ ਜੇਨਾ ਮਾਇ
ਕਾ ਦਸ ਜਾਨਾ। ਨਿੰਦੇਹਾ ਤਾ ਕੇ ਕਹੈ ਸੀਖ ਯਾ ਕਰਿ ਮ
ਵਿਗਿਆਨਾ। ॥੧१॥। ਟੋ। ਗਿਆਨ ਅਸਟਕਰੁ
ਰਸ ਬਕਹਿ ਓਤਾ ਤੇਰੁ ਜਯੋ ਨਾਸੇ ਬੁਝਾ। ਅਬਾ ਅਸ
ਟਕ ਲੈ ਕਹਤ ਹੈ ਸਿਖ ਸੋ ਅਨਭੈ ਦੇਖਾ। ॥੧॥। ਟੋ॥
॥ ਕਾਇਆ ਯੁਕਤ ਕਰਮ ਕੋ ਜਾਨਾ। ਸੀਧਿ ਆਬੰਦ
ਨਾ ਆਇ ਪਛਾਨਾ। ਬਾਚ ਕਰ ਕਰਮ ਜਪਾਇ ਕਜੇ ਤੇ
॥ ਧਿਆਨਾਇ ਕਮਨ ਕਰਮ ਹੋ ਤੇਤੇ ॥੨॥। ਟੋ। ਕਾ

ਯਕਮਨਸ ਬਚਨਯਤ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਅਰੰਭਾਤਾ २੬
ਰੇਖਮਨਿ ਵਿਹਤੀ ਦੁਖ ਦਾਯਕ ਸਭੁ ਏਭਾ ॥੩॥
॥ ਰਤੁ ਅਭੁ ਵਸ ਬਦਾ ਦੇ ਮੇ ਆਤਮਾ ਦਿਸਦਾ ਅਤੀ
ਤਾ ਵਿਖੈ ਇਕਾ ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਹੋ ਨਿਤ ਅਨਭੋ ਬਿਤਪੀ
ਤਾ ॥੪॥ ॥ ਅਸਨਿ ਰਾਸ ਅਰਾਧ ਹੈ ਸਾਧਨ ਭੁਕ
ਤ ਸਮਾਧਾ ਅਗਿਆਨ ਹਨ ਤੈ ਕੋ ਨ ਹੈ ਸਾਧਨ ਸੰ
ਧ ਸਮਧਾ ॥੫॥ ॥ ਆਤਮ ਦਸੀ ਹੈ ਕੁਝੇ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਮਾ
ਨੀਤਾ ਗ੍ਰਹਨ ਤਾ ਗਮੇ ਰੇਨ ਹੀ ਹਰਖ ਵਿਖਾ ਦਾ ਅਤੀਤ
॥੬॥ ॥ ਅਨਸ੍ਰਮ ਅਸ੍ਰਮ ਪਯਾਨ ਸਬ ਚਿਤ ਅੰਗਿ

ਕ੍ਰਿਤਜਾਨਾ। ਚਿਤਚਿਤਵਨਾਨਾਸਤੈ ਨਿਰਵਿਕਲਪ
 ਵਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ ਹੇਤੁਨੁਲੈਅਗਿਆਨਤੈਉਦ
 ਰੁਵਕਰਮਉਪਰਮਾ। ਤਤ੍ਵਜਥਾਰਥਜਾਨਿਓਕੁਯੇ
 ਸੁਬਿਤਨਿਜਧਰਮਾ॥੨॥ ਅਚਿਤਬ੍ਰਹਮਚਿਤ
 ਵਨਕਰੇਕੁਯੇਸੋਚਿਤਾਰੂਪਾ। ਸੋਹੰਗੁਵਤਜੈਸੁਸ
 ਕਲਕੁਰਮਾਚਿਤਅਨੂਪਾ॥੩॥ ਅਐਸੇਅਨਕੁਵ
 ਗਿਆਨਜਹਿਕੁਯੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥਸੋਇ। ਅਐਸੋਹੋਇ
 ਸੁਗੁਵਜਿਹਵਹੀਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਇ॥੪॥ ਸਲੋਕ
 ਅਠਸੀਖਿਆਕਰੋਵਾਮਾਦਸਨਾਮਪ੍ਰਕਰ

29

॥१२॥ ਦੇ।। ਅਸਟਕਗਿਆਨਵਿਧਾਨਸਬਰ

ਸਿਓਸਿਖਸਮਸ਼੍ਰਾਇ। ਜਥਾਸੁਖਪਤਕਕਾਤਪੁ

ਨਵਾਛਰਗਤਿਦਿਖਾਇ॥੧॥ਕੋ॥ਚਾਰ

ਪਦਰਥਵਾਛਾਗਤਾਤੁਰਿਆਕਿੰਚਨਗਿਆ

ਨਿਕਰਤਾ ਤਜਾਅ ਭਿਲਾਇ ਅਚਲ ਭਈ ਬਿਤ

॥ केषां चित्ताः ॥ १॥ केषां चित्ताः ॥ १॥ केषां चित्ताः ॥ १॥

ਅਗਤਜਾਨਿਗਤਿਛਯੋਅਚਲਰੂਪਾ

ਇਥਨੀਗਯੋਹਿਸੁਖਰੂਪਸਰਬਦਸੋਇਯਤ

ਥਾਪਪਤਸੁਖਨਿਸਚੈਯੋਇ॥੩॥ੴ॥ਮਨਬਚਕਾਇ
 ਆਕਰਮਜੇਬਰੋਖੇਦਪਹਿਚਾਨਾ॥ਤਾਸਤਿਆਗਨਿਵਿ
 ਰਤਯੋਇਅਚਲਅਖੰਡਤਗਿਆਨ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰ
 ਮਕ੍ਰਿਆਪ੍ਰਗਟਕਲਪਤਅਭੈਮੇਤੀਨਾ॥ਐਸੇਜਾਨਿਓ
 ਤਤਤੈਜਾਨੈਤਤਪ੍ਰਬੀਨ॥੫॥ਸਗੀਰਾਦਿਕਸਭਾਕ੍ਰਿਆ
 ਤੈਅਕ੍ਰੈਜਾਨ੍ਹਯੋਆਪਾ॥ਦੇਹਕਰਮਸੁਭਾਵਤੈਯੋਸੁਖਰੂ
 ਪਾਅਜਾਪਾ॥੬॥ੴ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਦੇਹਅਭਿਮਾਨੀ
 ॥ਮਿਲਤੈਕਾਰਕ੍ਰਿਆਸਭਾਨੀ॥ਕ੍ਰਮਨਿਹਕਰਮਭਾ
 ਵਦਿਕ੍ਰਮਕੋ॥ਕੀਓਨਿਰਵੇਦਰੁਲੀਬਿਧਤਾਕੋ॥੭॥

॥ ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗ ਸੁਵਪ ਪਰਮ ਭੋਗ ਯਥਾ ਸੁਖ ਕਰਮ २੮
॥ ਕੀਓ ਨਿਰਵੇਦ ਸਬ ਨਤੈ ਜਾਨਾ ਸੋਹੀ ਸਾ ਛੀ ਸਾ ਤਵਿ
ਗਯਾਨਾ ॥ ੮੭ ॥ ਨਹਿ ਚਲ ਬੋ ਨਹਿ ਸੋਇ ਬੋ ਨਹਿ
ਛੁਥਿ ਤੁਥਿ ਵਹਾਗ ॥ ਅਰਥ ਅਨਰਥ ਨਾਮਾ ਸ਼ਿਬਿਖੇ
ਸਾ ਛੀ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ੮੮ ॥ ਜੇਇ ਸਹਜ ਜੀ ਸੋਇ ਬੋ ਚਲ
ਬੋਥਿ ਤੁਗਾ ਤਿਜੋਇ ॥ ਯਥਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲੇਹਿ ਰਿਓ
ਅਭਿਮਾਨ ਦੇਹ ਨਹੀ ਕਿਇ ॥ ੮੯ ॥ ਸੋਏ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਨਮ
ਮਜਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਭ੍ਰਿਧਾ ॥ ਦੇਹ ਪਰਮ ਸਭੁ ਜਨ ਯਹਿ
ਰੇਤ ਯਥਾ ਸੁਖ ਸਿਧਾ ॥ ੯੦ ॥ ਸੁਖਾਦ ਰੂਪ ਸਭੁ ਨੇਮ ਜੋ

ਕ੍ਰਮੇਬਹੁਗਬਿਓਗਾ ॥ ਤਿਅਗਸੁਕੁਸੁਕੁਜਗਸਭੈਯ
 ਥਾਪਗਸੁਖਭੋਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਯਥਾਸੁਖਸਪਤਕਨਾਮ
 ਜੇਪ੍ਰਕਰਨਤ੍ਰਿਓਟਸੋਜੋਇ ॥ ਆਠਏਹਹਾਏਪਈ
 ਚਾਰਕਾਕ੍ਰਮਸੋਇ ॥ = ॥ ੧੩ ॥ ਏ ॥ ਯਥਾਸੁਖਸ
 ਪਤਕਪ੍ਰਗਦਕਕ੍ਰਮਜੇਸੁਮਤਅਨਸਾਗ ॥ ਸਲੋਕਚ ०
 ਰਾਅਤਿਸਾਂਤਿਕੇਕਹੈਸੁਸਿਖਵਿਚਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਚਿਤ
 ਬਿਖਿਅਨਬਿਖੇਜਾਨਸੁਕੁਵਕਾਅਹਿ ॥ ਪ੍ਰਾਰਭਧਾ ०
 ਅਗਯਾਨਬਸਕੁਵਾਕੁਵਨਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਤਬੋਧ
 ਤਜਿਉਪ੍ਰਗਟਛੀਨਤਾਂਹਿਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਖੇਬੰਧਸੰਸਾਰ

ਕੋਤਾਹਿਨਾਸਨਿਰਧਾਗ। ੩॥੧੦॥ ਅਸਾਨਿਰਾਸਭੁਯੋ ੨੯
 ਜਗਚੋਪਨਾਕੋਧਨਧਾਮਮਿਤਵਿਖਜਸੁਨਾ। ਕੋਯੈਸ
 ਸਤਕੋਨਵਿਗਯਨਾਜਬਾਮਿਹਿਗਯੋਅਹੀਅਭਿ
 ਮਾਨ। ੪॥ ਸਾਛੀਪਰਖਅਖੰਤੁਤਜਾਨੁਯੋ। ਤਤਪ
 ਦਤ੍ਵੰਪਦਏਕਪਛਾਨੁਯੋ। ਬੀਧਮੇਖਤੇਰੁਯੋਨਿਰਾਸਾ।
 ਨਾਹੀਮੁਕਤਿਚਿਤਤਾਕੋਤਾਸਾ। ੫॥੧੧॥ ਵਿਕਲਪ
 ਨਾਸਅੰਤਸਦਾਬਾਹਰਅਤਿਸ੍ਵਾਛੀਦਾ। ਕੁੰਤਦਸਾਜਿ
 ਉਸਾਂਤਿਨਿਤਤੈਸੇਚਿਤਅਨੰਦਾ। ੬॥ ਸਾਂਤਚਤੁਸਦੇਨ
 ਮਜੇਪ੍ਰਕਰਨਚਤੁਸਦੇਖਾ। ਚਾਰਦੇਹਰਾਏਪਏਵੇ

ਕ੍ਰਮਐਸੇਲੇਖਾ॥੧੪॥=॥੧੮॥ ਦੁਰਵਿਗੇਦਪ
 ਛਨਗਰਮਤਮਤਮਨੂਪਾਮਨਧਿਕਾਰਅਧਿ
 ਕਾਰਅਥਕਤਤਤ੍ਵਦਧਰੂਪਾ॥੧॥੧੮॥ ਸੁਧਬੁਧ
 ਪਸਤਗੁਨਯਤਜਨਾਅਧਿਕਾਰੀਉਤਮਪਰਿਚਲ
 ॥ਉਪਦੇਸਅਲਪਤੈਰੋਤਿਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾਸਾਧਬੇਦਜੇ
 ਕਹਯੇਜਬਾਰਥਾ॥੨॥ ਬੁਧਮਲੀਨਮਹਾਤਮਜਾ
 ਨੈਨਹਿਅਧਿਕਾਰੀਬੇਦਪਛਨੈਜੁਗਅਨੇਕਜ
 ਗਯਾਸਾਕਰੈਮਹਾਮੋਹਿਨੀਦੁਨਹੀਤਰੈ॥੩॥੧੮॥
 ॥ਯਥਾਤਥਾਉਪਦੇਸਕਰਸਤਬੁਧਉਪਜਤੁਗਿਆਨ

ਜੁਗਕੁਰਜਗਿਆਸਾਅਪਰਤਭੈਨਤਮਤਿਹਜਾਨ। ੪ ੩੦
 ॥ ਜਬਲਗਬਸਨਮਲੀਨਤਾਤਬਲਗਰੰਗਨਹੋਇ।
 ॥ ਬਸਨਮੇਲਅਤਪਰਹਰੇਗਨਰੰਗਤਬਸੋਇ। ੫॥
 ॥ ਬਿਖੈਵੈਰਮੁਕਤਾਕਹੋਵਿਖੈਰੰਗਵਿਨਬੰਧਾਜੇਚਾਹੈਸੇ
 ਈਕਰੈਜੋਜਨੈਯਹਿਸੰਧਾ। ੬॥ ਤੁਤਬੋਧਕੋਤਜਤਹੈ
 ਕੇਹੀਜਨਜਗਜਾਨ। ਸਰਪਾਦਿਕਜਿਉਤਿਆਗੈ
 ਸੇਅਬਕਰੇਬਖਾਨ। ੭॥ ਮੁਕਜਨਲਸਕਰਤਹੈਵਾ
 ਗਮਪਾਗਉਦੇਤਾਤਾਂਤੇਕੇਹੀਤਜਤਹੈਤੁਤਬੋਧਸੰਜੋ
 ਗਾ। ੮॥ ॥ ਨਹਿਤੂੰਦੇਹਨਾਤੇਰੀਦੇਹਾਤੂੰਤੋਸਦਾਅ

ਨਾਦਬਿਦੇਹ। ਨਰਿਕਰਤਯੁਗਤਾਅਭਿਲਾਖੀ। ਤੂੰ
ਚਿਦਰੂਪਸਦਾਸਕੁਸਾਖੀ॥੧੮॥ ਦੇਹਹੇਹਨੇਹਤੇਨਿ
ਆਰੋ॥ ਅਨਕੁੰਦਰੂਪਅਖੰਡਬਿਚਾਰੋ॥ ਤੂੰਨਿਰਪੇਖਸ
ਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਸੁਖਸਰੂਪਨਿਜਤੇਜਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੧੯॥
੧੮॥ ਨਿਰਵਿਕਲਪਨਿਜਬੋਧਤੂਨਿਰਵਿਕਾਰਨਿਰ
ਸੰਗਾ॥ ਐਸੋਗਿਆਨਬਿਚਾਰੋਸੁਖਬਿਚਾਰੋਸਰਬ
ਗਾ॥੨੦॥ ਸਰਬਭੂਤਆਤਮਾਬਿਖੇਸਰੁਮੇਆਤਮ
ਜਾਨਾ॥ ਨਿਰਮਮਾਨਿਰਹੀਕਾਰਨਿਤਸੁਖਬਿਚਾਰੋਸੁ
ਗਿਆਨਾ॥੨੧॥ ੨੨॥ ਜਿਉਤਰੰਗਸਾਗਰਮੇਆਰੀ

॥ ਤਿਉ ਸਰਜਗ ਫੁਹੈ ਤੁਝ ਮਾਯੀ ॥ ਸੇ ਤੋ ਤੂ ਜੀ ਨ ਜੀ ਸੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਦੇਹ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨਤ ਜੇ ਸਰੁ ਨੇਹ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਮ ਖੰਡ ਸਾਢੀ
 ਨਿਤ ਨਿਅਰੋ ॥ ਤੁਝੀ ਤੈ ਸਰਜਗਤ ਪਸਾਰੋ ॥ ਤੁਲ
 ਖਚੇਤਨ ਅਪਨੇ ਭੋਸਾ ॥ ਤੀਨ ਤਪਤ ਜਪਾਂ ਚਕਲੈ ਸ
 ॥ ੧੪ ॥ ਦੋ ॥ ਤਾਤ ਕੋਹੇ ਸੁਧਾ ਸੁਦਿ ਨ ਤਜੇ ਅਨਾਤਮ
 ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਰੁਗਵਾਨ ਤੂੰ ॥ ਆਤਮ ਸਰਬ ਅ
 ਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਖਟਵਿਕ ਹਤਨ ਤੀਨ ਯੁਤ ਪਾਂਚ ਭੂਤ ਕੀ
 ਦੇਹ ॥ ਉਪਜੇ ਬਿਨਸੇ ਖਿਰਕੈ ਤਾਸੇ ਤਜੇ ਸਨੇਹ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਅਚਲ ਅਖੰਡ ਤਾਤਮਾ ਨਹਿ ਆਵੈ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥

॥ ਤੁਕੋਸੇ ਚਨਕੀਜੀਏਰਹਿਓਸਰਬਪਟਛਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਦੇਹਹੋਕਲਪਾਂਤਲੈਅਥਵਾਅਬਹੀਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥
 ਬਿਧਤੇਰੇਨਹੀਤੁਚਿਦਰੂਪਸੁਭਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਤੂੰਅਨੰ
 ਤਬਾਰਧਮਹਾਂਜਗਤਰੰਗਤੁਭਮਾਹਿ ॥ ਓਏਅਸਤਸੁ
 ਰਾਵਤੈਹਨਬਿਧਕਛੁਨਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਸਤਚਿਤਆਨੰ
 ਦਰੂਪਤੂੰਸਭਜਗਤੇਰੇਰੂਪਾਗ੍ਰਹਣਤਿਆਗਤੇਰੇ
 ਨਹੀਤੂੰਅਏਤਅਨੁਪਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕਰੂਪਅਏਅਸੁ
 ਲਚਿਦਾਕਾਸਤੂੰਸੋਇ ॥ ਜਨਮਕਰਮਹੰਕਾਰਭਰਮ
 ਚ ਤੁਝਮੇਮਿਥਿਆਹੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਅੰਲਅਖੰਡਤਾ

ਤਮਾਸਾਛੀਸੁਧਵਿਚਾਰਾਕਾਰਨਰੂਪਿਏਕਤੂੰਕਾਰਜ ੩੨
 ਸਰੁਸੀਸਾਰਾ॥੨੨॥ਕੰਚਨਰੂਪਨਕੰਭਮਿਦਕਾਰਨਰੂ
 ਪੀਏਕਾਤੂਹੀਪਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮੇਜਾਨੋਤਤਬਿਬੇਕਾ
 ॥੨੩॥ਸਿਰੰਨਾਰੰਕਲਪਨਾਯਹਿਬਿਰੁਗਸਰੁਤਿਆ
 ਗਾਸਰੁਏਆਤਮਾਜਾਨਦਿਨਨਿਗਵਿਕਲਪਵੈਰਾ
 ਗਾ॥੨੪॥ਤੇਰੇਹੀਅਗਿਆਨਤੈਜਗਤਕੁਯੋਓਇ
 ਓਗਪ੍ਰਮਾਰਥਤੈਏਕਤੂਅਚਲਅਖੰਡਤਜੋਤਾ॥੨੫॥
 ਾਤੁਯਤੇਨਹੀਨਿਆਰੋਪ੍ਰਗਟਸੰਸਾਰੀਕੇਓਅੰਗਾ॥
 ਾਨਹੀਅਸੀਸਾਰੀਪ੍ਰਗਟਹੋਇਦੁਸ਼ੀਠੰਗਾ॥੨੬॥ਕੁਰ

ਮਰੂਪਸਰੁਜਗਤਹੈ ਨਿਸਚੈ ਤੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਰਬਾ
ਸਨ ਨਿਤ ਤਾਸ ਤੈ ਸਾਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਅ
ਚਲਏ ਕਸਾਹਾਰ ਤੂਹੀ ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਅਬਾਧਾ ॥ ਬੀਧ ਮੇ
ਖਤੇਹੇ ਨਹੀ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਧਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤੂੰ ਸੰਕਲ
ਪਵਿਕਲ ਪਤੇ ਛੇ ਖੁਕਰੇ ਜਿਨ ਚਿਤਾ ॥ ਹੋ ਚਿਨ ਮੇ ਸੰਕ
ਲਪਤ ਤਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅਨੰਦ ਅਵਿ
ਕੇ ਆਤਮਾ ਤਮੇ ਤੂੰ ਕਰਸਾਂਤਾ ॥ ਸੁਖ ਸੌ ਥਿਤ ਹੋਤਾ ਸ
ਮੰਚਿ ਜੇਤਹੁ ਪਾਜਿ ਹਕ੍ਰਾਂਤਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸਰਬ ਧਿਆਨ
ਤੁਜ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਛੁ ਰਿਦੈ ਨਹਿ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁਵਨ ਮਨ

三

ਤਾ॥ ३॥ ਦੁਖੀ ਸਰਬ ਅਰੰਭ ਤੈ ਨਹਿ ਯਾ ਕੋ ਕੇ ਉਜਾਨ
 ॥ ਧੀਨ ਸਯਾ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰਹੋ ਤਨਿ ਵਰਤ ਪਛਾਨ ॥ ੪
 ॥ ਬਯੋਹਾਰ ਨਿਮੇਖ ਉਨ ਮੇਖ ਤੈ ਖੇਦਹੋ ਤੁਰੈ ਜਾਸਾ ॥ ਤਾ
 ॥ ਹੀਆਲ ਸਧਰੀ ਕਉ ਸੁਖ ਨਹੀ ਅਨਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੫
 ॥ ਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਦੁੰਦਾ ਅਨੇਕ ਤੈ ਮਨ ਮੁਕਤ ਜਬਹੋਇ ॥
 ॥ ਨਿਰਪੇਖ ਪਦਾਰਥ ਚ ਚਤੈ ਸੰਸਾਰਹੈ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਵਿਖੈ ਵੈਗ ਯਾ ਕੋਰਹੈ ਜੋ ਵਿਹਕਤ ਸੰਗ ਮਾਨਾ ॥ ਵਿ
 ॥ ਖਿਅਨ ਮੇਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਹੈ ਰਾਗਿਤ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁ
 ॥ ਹਨਤਿ ਆਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਨਹੀ ਬੰਧ ਅਗਮੇਖਾ ॥ ਨਹਿ

ਵਿਰਕਤਰਗੀਨਹੀਉਭੈਪਛਾਨਿਰਦੇਖਾ॥੮॥ ੩੪
 ॥ਆਵਿਵੇਕਦਸਾਕੇਸਦਨਮੇਜੋਲੈਜੀਵਨਆ
 ਸਾਗੁਰਨਤਿਆਗਸੀਸਾਰਤਰਅੰਕੁਹੋਤਪ੍ਰਕਾਸ
 ॥੯॥ਉਪਜਗਾਗਪਵਿਰਤਤੈਦੁਖਨਿਵਰਤਵਿਚ
 ਗਾਗਿਆਨੀਵਿਚਰੇਬਾਲਜਿਮਰਾਗਦੈਖਨਜੀ
 ਧਾਗ॥੧੦॥ਸੀਸਾਰਹਾਨਕੋਚਹਤਹੈਰਾਗੀਦੁਖਨਿ
 ਵਰਤਾਬੀਤਰਾਗਜਗਮੇਰਹੈਖੇਦਹੋਇਨਹਿਦਿ
 ਤਾ॥੧੧॥ਦੇਹਬਿਖੈਮਮਤਾਜਿਨੈਮੋਖਾਬਿਖੈਮ
 ਭਿਮਨਾਨਹੀਗਿਆਨਜੋਹੀਨਹੀਕੇਵਲਦੁਖੀ

ਪਛਾਨਾ ॥੧੨॥ ਯਦਪਰਮਾਰਿਬਿਪਕਰੇਉਪਦੇ
 ਸਭਲੀਬਿਧਜੋਗ ॥ ਤਦਪਕਸਲਨਹੇਤਯੈਬਿਸ
 ਮਗਨਸ੍ਵਬਿਲਤੇਗ ॥੧੩॥ ਬਿਸੇਖਉਪਦੇਸਪ੍ਰ
 ਕਰਨਜੋਖੋਨ੍ਹਸਤਕੋਨਮ ॥ ਤ੍ਰਿਉਦਸਦੇਹੇਤੁਸ
 ਕੇਸੀਖਿਆਕ੍ਰਮਕੋਧਮ ॥ = ॥੧੪॥ ਤੇ ॥ ॥ ਓ
 ਪਦੇਸਬਿਸੇਖਅਸੇਖਸਬਸਤਗੁਰਕੀਓਪ੍ਰਕ
 ਸਾਅਬਤਤਰਾਸਸਰੂਪਕੋਦੁਗਨਨਕਰਤਬਿ
 ਲਾਸ ॥੧॥ ॥੧॥ ॥ ਗੁਯੋਗਿਆਨਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਜੈਸੇ ॥ ਅਰਿਆਸਯੋਗਫਲਪ੍ਰਾਪਤਤੈਸੇ ॥ ਇਕ ॥

ਕੀਨਿਤਬਿਚਹੈਜੋਈ।।ਤ੍ਰਿਪਤਸੁਛੰਦਇਦ੍ਰੋਸੇ ੩੪
ਈ।੨।।ਤਤਗਿਆਨਕੀਪ੍ਰਾਪਤਜਕੋ।ਜਗ
ਮੇਖੇਦਹੋਤਨਹੀਤਕੋ।ਵਾਹੀਕਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੰਤ
।।ਗਿਆਨੀਆਤਮਏਕਅਖੰਡ।੩।।ਦੋ।ਨਿਜ
ਆਤਮਬਿਸਰਾਮਕੋਵਿਖੈਨਾਹਰਖਉਦੇਤਾਜੈਸੇ
ਇਕੁਕੋਈਖਅਤਿਨਿੰਬ੍ਰਹਮਨਹੀਹੋਤ।੪।।
ੴ।ਆਤਮਤ੍ਰਿਪਤਸਦਾਜਨਜੋਈ।ਕੁਗਤ
ਕੁਗਮੁਕਤਪੁਨਜੋਈ।ਅਕੁਗਤਕੁਗਬਾਛੁਨਹੀ
ਧਾਗ।ਅੰਸੋਦੁਰਲਭਹੈਸੰਸਾਰ।੫।।ਦੋ।ਕੁਗ

ਮੇਖਜੁਤਕਾਮਨਾਜਗਮੇਜੀਵਅਨੇਕਾਰੇਗਮੇਖਆ
ਸਾਹਰਤਭਗਮੇਬਿਰਲਾਏਕ॥੬॥੐॥ਧਰਮਅ
ਰਥਕਾਮੇਖਯਹਿਜਾਨਾਜਨਮਾਮ੍ਰਿਤਤੈਸੇਪਹਿ
ਚਨਾਉਦਾਗਚਿਤਇਨੇਮੇਕੇਆਹੀ॥ਗ੍ਰਹਣਤਿ
ਆਗਜਾਕੋਕਛਨਾਹੀ॥੭॥੐॥ਬਿਸ੍ਵਾਦਿਲੈ
ਵਾਛਾਨਹੀਬਿਤਮੇਦ੍ਰੋਖਨਕੋਇ॥ਧਨਪੁਰਖਬਿ
ਦਵਾਨਵਹੁਯਥਲਾਕੁਸੁਖਚੋਇ॥੮॥ਕੁਜੋਕ੍ਰਿ
ਤਾਰਥਹੀਆਨਕਰਗਲਤਬੁਧਰੁਈਤਾਸਾ॥
॥ਈਖਵਾਵਸਕੁਕਰਤਹੈਨਿਰਮਾਰਿਮਨਬਿ

ਲਾਸਾ। ੧੮॥ ਸ੍ਰੀ ਨਦਿਸਟ ਚੇਸਟ ਬ੍ਰਿਥਾਇੰਦੀ ਬਿ ੩੬
 ਕਲ ਬਿਛਕਾ ਨਹਿ ਬਿਰਕਤ ਹਾਗੀ ਨਹੀ ਖੀਣੁ
 ਤਾਰਿ ਸੀਸਾਗ। ੧੯॥ ੧੯॥ ਸ੍ਰੀ ਨਦਿਸਟ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁ
 ਨਾਉ ਸ੍ਰੀ ਕਲਪਾਵਿ ਕਲਪਹਤ ਮਨਗਾਉ। ਚੇ
 ਸਾਕਾਇਕਾ ਆਇ ਬਿਵਹਾਰਾ। ਬ੍ਰਿਥਾਏਤ ਦਿ
 ਸਾਤ ਸੁਧਾਰਾ। ੨੦॥ ੨੦॥ ਜਿਉ ਓਨ ਮਾਤਿ ਬਾਲ ਜਗ
 ਮਾਹੀ। ਚੇਖੈ ਸੁਫੇ ਪਛਾਨੈ ਨਾਹੀ। ਬਿਅਕਲ ਮ
 ਨ ਇੰਦ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਹੀ। ਚੇਸਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਰਥ ਅ
 ਵਗਾਹੀ। ੨੧॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਦਾਰਥ ਚੇਖੈ ਨਿ

ਗੈਰੋਤਨਤਾਸਾ॥ ਜੇਜਾਗੁਤਸਬਰੁਤਕੀਨਿਸਾਤਾਂਗ
ਅਲਾਜਾਸਾ॥ ੧੩॥ ਨਹਿਜਗੈਸੇਵੈਨਹੀਨਹਿਮੁਦੁਤ
ਨਬਿਲੋਕਾ॥ ਦੇਕਰੁਪਚੇਤਨਅਚਲਦੇਖਹੈਸਭ
ਲੋਕ॥ ੧੪॥ ਤੁਰੀਆਪਰੈਪਰੰਦਸਾਤਾਂਮੇਬਿਚਰੈ
ਗਯਾਨਾਮੁਕਤਿਚਿਤਗਿਆਨੀਸਦਾਨਹੀਅਵ
ਸਥਾਵਾਨ॥ ੧੫॥ ਸਬਦੁਖਸੁਖਮੇਸੁਆਸਤਿਚਿ
ਤਸਰਬਾਥਿਮਲਜੁਤਜਾਨਾਸਕਲਬਾਸਨਾਮੁ
ਕਤਿਅਨਮੁਕਤਿਰੂਪਪਹਿਚਾਨ॥ ੧੬॥ ਚੌਪਦੇ
ਖੇਸੁਨੈਸਪਰਸੈਅੰਗਾ॥ ਸੂਘੇਸਹਜਕਰਮਫਲ

ਸੰਗਾ। ਹਰੈ ਤਜੈ ਆਵੈ ਅਰ ਤੇ ਲੈ। ਬਾਨੀ ਬਚਨ ੩੭
 ਅਨੇਕ ਸੁਬੋ ਲੈ। ੧੭੧। ਇਛਾ ਦ੍ਰੋਖ ਰਹਤ ਅਨ ਜੋਈ
 ਮੁਕਤਿ ਚਿਤ ਜਨੇ ਜਨ ਜੋਈ। ਪ੍ਰਾਹੁ ਭਧ ਕਰਮ
 ਤੇ ਸਬ ਬਿਵਰਾਹ। ਮੁਕਤਿ ਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਬਿ
 ਸਤਗ। ੧੭੨। ਨੀਰਸ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਸਬ ਮਾਹੀ।
 ਹਰਖ ਕੋ ਪਾਨਿ ਦਤ ਕੈ ਨਾਹੀ। ਨਹਿ ਦੇਵੈ ਨਾਹ ਨਕ
 ਛਹੁ ਜੋ। ਮੁਕਤਿ ਚਿਤ ਸਰਬ ਸਮੇ ਰਹੈ। ੧੭੩।
 ਦੇਖੇ ਸਹਤ ਹਰਗਤੀ ਯਾਗਾ ਫੀ। ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਲੇ
 ਕੈ ਸੰਮੁਖ ਠਾਢੀ। ਰਾਗ ਦ੍ਰੋਖ ਚਿਤ ਬਖਾ ਕਲ
 ਨ

ਨਾਹੀ ਮੁਕਤਿ ਚਿਤ ਬਿਰਾਜ ਤਸਕੁਮਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਏਖ
 ਸੁਖ ਨਰ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਸੰਪਦ ਵਿਪਤ ਨਿਹਾਰਾ ਧੀਰ
 ਬਿਰੋਧਨ ਦੇਖਹੀ ਸਮਦਰਸੀ ਸੁਵਿਚਾਰ ॥ ੨੧ ॥ ਨਹਿ
 ਹਿੰਸਕ ਰਨ ਨਹੀ ਨਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਟੀਨਾ ਨਹਿ ਅ
 ਚਰਯ ਨਹਿ ਛੋਭ ਕਛੁ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿ
 ਖਿਅਨ ਮੇਢੰ ਚਲ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਦੇਖ ਨਹੀ ਜਾਸਾ ਅ
 ਸੰਸਕਤਿ ਮਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਿਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪੁ ਧਉ ਪਾਸਾ
 ॥ ੨੩ ॥ ਸਮਾਧਨ ਆਇ ਜੋ ਕਲਪਨਾ ਕਲਪਤ ਸਕੁ ਬਿ
 ਵਹਾਰਾ ਸੁੰਨ ਚਿਤ ਜਨੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਸੀਸਾਰ ॥ ੨੪ ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਚਿਤਾ ਬਿਵਾਹ ਮੇਰਾ ਜਨੀ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੮
 ॥ ਨਾਨਕਿਧਿਯ ਜਨੈ ਨੀ ਜਿਉ ਕੋ ਵਲ ਸੁਵਿਚਾਰਾ ॥
 ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਨਿਗਮਾ ਨਿਹਰੰ ਕਰਨਿ ਤਸ ਬਚਿ ਦਰੂਪ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅੰਸਾ ਅੰਤ ਗਲਤਾ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ
 ਪਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਸਾ ਬਿਸੇ ਬਿਸੇਖ ਬਿਤੁ ਕੁਲੀ
 ਸਕਲ ਗਲਤ ਕੁਯੋ ਮਨ ਜਾਸਾ ॥ ਦਸਾ ਅਨਰ ਬਚ
 ਨੀ ਕਰੀ ਗਮਾਨੀ ਜਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਗਲਤ ਭ
 ਯੋ ਮਨ ਜਾਸੇ ਕੋ ਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸਨੀ ਤਾਸਾ ॥ ਨੀਅ
 ਵਸਥਾ ਮੇਰਾ ਨਹਿ ਅਵਤੁ ਦਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਤਤ੍ਰ

ਕਏ

ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨੇ ਸਪਤ ਦਸ ਨਿਰਧਾਰਾ ਅਸਾ ਦਸ
ਦੇ ਗਏ ਦਸ ਚੌਪਈ ਬਿਚਗ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥ ਦੋ ॥

॥ ਤਤ੍ਵ ਗਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨੇ ਕਬੀ ਸਗੁਰ ਜਾਨ ॥
॥ ਸਾਂਤਰੂਪ ਅਬ ਬਹੁ ਨੇ ਸਲੋਕ ਸੋਠਨ ॥ ੧ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਬੋਧ ਉਦੇਤ ਤੇ ਜੋਤ ਸੁਖ ਨ ਜਿ ਮਭੁਤਾ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ
ਤਿਹ ਕਰ ਏ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਖ ਸਾਂਤ ॥ ੨ ॥ ਅਰਥ
ਨੇ ਕਉ ਪਾਇ ਕੈ ਪਾਤ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭੇਗ ॥ ਸੁਬ ਤਿਆ
ਗਤੇ ਜੋਤ ਸੁਖ ਅਖੰਡ ਸੀ ਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਕਰਤ ਬਿਦੁ
ਮਮਾ ਹਤਿ ਰਕੀ ਜੁ ਮਾਲਾ ਅੰਤ ਦਹਾ ॥ ਅੰਤਿ ਤਪਾ

ਰਰਸਸਾਰਸੁਖਸਾਂਤਰੂਪਨੀਤਾਰਿ॥੬॥ਭਾਵੁ ੩੬
ਭਾਵਨਾਭਾਵਸਬਪ੍ਰਮਾਰਥਤੈਨਾਰਿ॥ਪ੍ਰਮਾਰਥਤੈ
ਆਤਮਾਸੋਸੁਭਾਵਸੁਭਮਾਰਿ॥੪॥ਪਟਪਟਸੋਨਿ
ਆਗੇਮਿਲਯੋਤਾਕੇਕਹਤਸੁਭਾਵਾਨਹੀਅਭਾਵ
ਸੁਭਾਵੋਕੇਕਾਵਾਅਭਾਵਬਿਭਾਵਾ॥੬॥ਨਹੀਦੂਰਨਹਿ
ਨਿਕਟਿਪਨਲਯੋਸੁਆਤਮਜਾਨ॥ਨਿਗਵਿਕਾਰ
ਨਿਹਦੰਦਨਿਤਨਿਗਵਿਕਲਪਪਹਚਾਨ॥੭॥ਸ੍ਰ
ਰੂਪਗਯਾਨਤੈਰਤ੍ਰੈਬਿਰਤਬਿਸ੍ਰਤੈਜਾਨ॥ਅਵਰ
ਨਹਤਅਨਯਾਸਨਿਤਬੀਤਸੋਕਪਹਚਾਨ॥੮॥ਸ

ਮਸਤਕੁ ਪਨਮਤ੍ਰੇਆਤਮਮੁਕਤਪ੍ਰਕਾਸਾਧੀ
 ਗਵਿਏਕੀਜਾਨੀਯੋਬਾਲਕਜਿਉਅਭਿਮਾਸਾ॥੮॥
 ਾਕਲਪਤਭਾਵੁਅਭਾਵਸਭਾਆਤਮਬ੍ਰਹਮਮਲ
 ਸਾਗਿਰਜਾਨੈਕੋਨੈਕਹੈਕਹਾਕਹੈਨਿਰਕਾਮ॥੧੦॥
 ਾਸੇਰੰਯਾਰਿਨਹਿਇਉਖਿਕਲਪਨਾਜੰਨਾਸ੍ਰ
 ਬਆਤਮਾਜਾਨਕੈਮੋਨਭਯੋਬਿਦਵਨ॥੧੧॥
 ਾਨਹੀਵਿਖੇਪਇਕਾਗਤਾਨਹੀਬੋਧਨਹੀਮੂਨ॥
 ਸੁਖੀਦੁਖੀਕਬਹੁਨਹੀਸਾਂਤਸਹਜਾਮਤਗੁਨ॥
 ॥੧੨॥ ਬਿਉਰਾਗਰਾਜਭਿਖਿਆਰਦਤਲਾਰੁਅ

ਸਾਹੁਸਆਨਾਨਿਗਵਿਕਲਪਜਨਬਨਬਿਖੈ ३੦
 ਨਿਗਸੇਖਾਤਿਹਜਾਂਨਾ॥੧੩॥ਕੋਨਧਰਮਕੋਕਮ
 ਨਾਕੋਨਅਰਥਕੋਗਿਆਨਾਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਦੁਇਅ
 ਨੇਕਹੈਜੋਗੀਮੁਕਤਿਬਿਧਾਨਾ॥੧੪॥ਨਹੀਕ੍ਰਿਤ
 ਕਰਨੀਕਛੁਹਿਰਦੈਨਹਿਕਛੁਅਸਾਜੋਗੀਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿਜਗਾਬਿਚਰਤਹੈਅਨਯਾਸਾ॥੧੫॥੩
 ਜਿਕੋਨੇਮੋਹਵਿਸ੍ਵਕੋਆਹੀਗਿਆਨਪਿਆਨ
 ਮੁਝਮੇਕਛੁਨਹੀਕੋਨੈਮੁਕਤਕੋਨਹੈਗਿਆਨ
 ਜਬਆਤਮਾਬਿਸ੍ਵਾਮਪਛੁਨਾ॥੧੬॥ਜਿ

ਹਦੇਖਿਓਸੀਸਾਰਸੋਭਿਕਰੈਨਿਖੇਧਤਿਗਜੋਨੀ
 ਦੇਖਉਦਾਰਨਿਰਬਾਸਨਸੋਈਕਰੈ॥੧੭॥ ਜਿਹ
 ਦੇਖਯੋਪਹਬ੍ਰਹਮਸੋਹੀਚਿਤਵਨਸੋਕਰੈ॥ ਕਹਾਂ
 ਚਿਤਹੈਨਿਹਕਾਂਮਜੇਦੁਤੀਆਦੇਖੈਨਹੀ॥੧੮॥
 ॥ ਜਾਮੇਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਖੇਪਸੋਈਕਰੈਨਿਰੋਪਸਬਾ॥
 ॥ ਜਾਮੇਨਹਿਯਹਲੇਪਸਾਧਾਮਭਾਵਕਹਾਕ
 ਰੈ॥੧੯॥ ਧੀਰਲੋਕਵਿਪ੍ਰੀਤਵਰਤਮਾਨਸਬ
 ਲੋਕਜਿਉ॥ ਨਹੀਸਮਾਧਕੀਪ੍ਰੀਤਨਹੀਵਿਖੇਪ
 ਉਦਾਰੋ॥੨੦॥ ਭਾਵਾਭਾਵਬਿਹੀਨਤ੍ਰਿਪਤ

ਸਦਾ ਨਿਰਵਾਸ ਬਧਾ ॥ ਨਰਿ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਲੋਕ ੪੧
 ਹ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾਲ ਗੋ ॥ ੨੧ ॥ ਚੌ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਵਿ
 ਰਤ ਨਿਰਤ ਜੇ ਆਗੀ ॥ ਦੁਖ ਸੋਗ ਹਨ ਪੀਰ ਕੈ ਨ
 ਹੀ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਆ ਸਹਜ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕ
 ਰ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੰਮਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋ ॥ ਨਿਗਲੈ ਬ
 ਸੁੰਦਰ ਨਿਰਬਾਸ ਮੁਕਤ ਬੰਧਨ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਧਪ ਵਨ ਭਗਮ ਕੰਦ ਚੇ ਸੁ ਸੁ ਕੇ ਪਾਤ ਜਿਓ ॥
 ॥ ੨੩ ॥ ਚੌ ॥ ਧੀਰ ਅਸੀਸਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਰਖਵਿ
 ਖਾਦਨ ਮਾਨਾ ਸੀਤਲ ਚਿਤ ਬਿਦੇਹ ਜਿਓ ਸਦਾ

ਬਿਰਾਜਤਜਾਨਾ॥੨੪॥ਤਿਆਗਾਮਾਸਤਾਂਕੇਨਹੀ
ਨਹੀਤਾਸਕੇਨਾਸਾਨਿਜਾਮਾਤਮਾਬਿਸੁਮਕਰਿ
ਸੀਤਲਮਨਮਾਨਿਆਸਾ॥੨੫॥ਸੁਨਾਵਿਕਾਰ
ਸ੍ਵਰਾਵਕਰਕ੍ਰਿਆਕਰਮਬਸਜਾਨਾ॥ਬਿਚਰ
ਤਪੀਰਾਪੀਰਜਿਉਨਹੀਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥
॥੨੬॥ਕਰਮਹੋਤੁਜਬਦੇਹਕਰਨਹਿਆਤਮ
ਕ੍ਰਿਤਠਾਨਾ॥ਜੇਐਸੋਅਨਭੈਕਰੈਕਰਤਾਅਕ੍ਰਿ
ਜਾਨਾ॥੨੭॥ਅਹੰਕਰਤਾਅਭਿਮਾਨਤਜਕ
ਹੈਕਰਮਜੇਆਨਾ॥ਅਤਿਬਾਦੀਤਾਕੇਕਰੈ

ਮੁਰਖਤਾਹਿਨਜਾਨਾ॥੨੮॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੁ ੪੨
 ਸਦਸਖੀਜਦਪਜਗਬਿਓਹਾਰਾ॥ਕਹੁਸੇ
 ਲਾਗੈਨਹੀਸੋਭਤਯੋਸੀਸਾਗ॥੨੯॥ ਨਾਨਾਦੈ
 ਤਬਿਚਾਰਕੈਬਕਿਓਧੀਰਤਜਕਾਮਾ॥ਸੁਖ
 ਸਰੂਪਅਦੈਤਮੇਪਾਯੋਤਹਬਿਸੁਆ॥੩੦॥
 ॥ਆਤਮਤੈਨਿਅਰੋਨਹੀਕਲਪਤਜਾਨੈਜੀਆ॥
 ॥ਤਿਉਹੀਨਹੀਦੇਖੈਸੁਨੈਸਮਰਸਪੁਰਨਹੀਆ॥
 ॥੩੧॥ ॥ਨਿਸਚੇਕਲਪਤਜਾਨਸਬਆਪਬ੍ਰਹ
 ਮਪਛਾਨਾ॥ਨਹੀਸਮਾਧਨਾਹਿਖੇਪਹੈਨਹੀਮੁ

ਖਨਹਿਗਿਆਨ॥ ੩੨॥ ਅਮਰਿਕਰਤਾਅਧਯਾ
 ਸਦਿਕ੍ਰਮਕ੍ਰੇਕਰਤਾਜਾਨਾਗਿਆਨੀਨਿਰਹੰਕਾ
 ਰਹੈਕਰਤਾਅਕ੍ਰੇਮਨ॥ ੩੩॥ ਚਿ॥ ਮੁਕਤਿਓਤ
 ਗਿਆਨੀਸਦਯਾਹੈ॥ ਕਰੈਨਾਕਛੁਕਰਤਾਸਾ
 ਨਾਹੈ॥ ਨਹੀਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪਉਦੇਤਾਅ
 ਕ੍ਰੇਰੂਪਸਕਲਸਮਯੋਤ॥ ੩੪॥ ਨਹੀਬੇਗਨਾ
 ਤੁਸਾਜੇਹੈ॥ ਗਤਿਸੰਦੇਹਨਿਹਾਸੀਸੇਹੈ॥ ਮੁਕ
 ਤਿਓਤਗਤਜਗਮਾਹੀ॥ ਆਪਨਦੁਖੈਦੁਖਾ
 ਵੈਨਾਹੀ॥ ੩੫॥ ਨਿੰਦਤਨਿਹਕ੍ਰੇਨਾਮਸੁਨਾਉ॥ ਚੇ

ਸਾਕਰੈਤਾਤਿਉਸਮਸ਼ਾਉ। ਚੇਸਤਨਿੰਦਤ ੪੩
 ਗਿਆਨੀਜਨਾ। ਨੀਪਵਿਰਤਚਿੰਤਸੁਮਾਨਾ।
 ॥੩੬॥। ਹਰਤਨਮਿਤਚਿੰਤਤ੍ਰਿਪਯੋ। ਜਿ
 ਉਉਨਮਤਕ੍ਰਿਆਬਿਧਕਰੀਯੋ। ਨਿੰਦਤਨਿ
 ਸਚਨਨਿਜਸਰੂਪਥਿਤਾ। ਚੇਸਤਾਬਿਬਿਧ
 ਕ੍ਰਿਆਕਰਹੈਨਿਤਾ॥੩੭॥। ਮਹਾਮੰਦਆਰਿ
 ਆਨੀਜੇਹੈ। ਜਗਪਦਅਰਥਬੁਦਰਤਸੇਹੈ
 ॥ਪ੍ਰਾਪਤਭਯੋਮੂਨ੍ਹਤਾਮਾਹੀ। ਅਭੇਦਗਿ
 ਆਨਚਿਤਉਪਜਤਨਾਹੀ॥੩੮॥। ਅਥਵਾ

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

॥ ਮੁਕੁਨਿ ਵਰਤਨ ਜੋ ਤਕਦਾਂ ਚਿਤਾ ॥ ਸਧ ਬਧ ६੪
ਪਹੁ ਪੁਰਨ ਜੋ ਤਾ ॥ ਨਿਰਪਪੰਚ ਨਿਰਦੁੰਦ ਉਦੇਤ
॥ ੬੨ ॥ ਨਿਜ ਮਾਤ ਮਾਮਦੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅ
ਭਿਆਸ ਮਨੇ ਕਜਤ ਨ ਦਿੜਠਾਨੈ ॥ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿ
ਆਤੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਪਾਵੈ ॥ ਅਭਿਆਸ ਬਿਮੂੜ
ਬਿਥਾਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ੬੩ ॥ ਵਿਗਿਆਨ ਮਾਤ
ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਭੁਯੋ ॥ ਧੀਨ ਕ੍ਰਿਆਸਾਗਰ ਤਰ
ਗਯੋ ॥ ਅਚਲਾ ਅਵਿਰੂਪੁ ਪੁਰਨ ਜੋਇ ॥ ਬਿਸਮ
ਰਨ ਸਰਬ ਤਾ ਕੇ ਦਿੜਹੋਇ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੬੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਰੇਨਕੋਚਤਰੈ ਮੂਨੁ ਪਾਪਤਰੈ ਤਾ ਅਨਇਛੇ
ਧੀਰਪਨ ਬਹਮ ਸਰੂਪ ਉਦੈਤਾ ॥੪੫॥ ਸੋ ਮੂਨੁ
ਮਹਾਂਨਿਰਧਾਰ ਅਕਰੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਪੁਨਧੈ
ਖੇਸੀ ਸਾਰਗਾ ਗਵੈ ਖਾਅਗਿਆਨ ਸਬਾ ॥੪੬॥
ਜੋ ਗਿਆਨੀ ਦਿਛਾ ਮਾਹਿ ਮੂਲ ਛੇਦਤਾ ਕਾਕ
ਰੈ ਅਨਰਥ ਮੂਲ ਨਿਰਬਾਹ ਸਬ ਅਨਰਥ ਹੈ
ਜਾਂ ਬਿਖੈ ॥੪੭॥ ਏ ਚਿਤ ਨਿਰੋਧ ਸਮਤਾ ਚੈ
ਮੂਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਤਾ ਧੀਰਤਤਾ ਆਪਾਲ ਖਯੋਸ
ਦਾਸਾਂਤਿ ਮਨ ਕੁੰਤਾ ॥੪੮॥ ਚਿ ਤਾਕੇ ਆਤਮ ਦੁ

ਸਨਕਹਾਂ॥ ਦਿਸਦਾ ਅਰਥ ਅਵਲੀ ਬੈਠਹਾਂ॥ ੪੫
ਸੋ ਅਰਥ ਧੀਰਜੀ ਦੇਖੋ॥ ਆਤਮਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀਗ
ਤਿਧੇਖੋ॥ ੪੬॥ ਚਿਤ ਨਿਰੋਧ ਨ ਬੰਧਨ ਕਰੈ॥ ਛੁ
ਠੈ ਸਮਾਧ ਬਹੁ ਗਥਿ ਸਤਰੈ॥ ਆਤਮਾ ਬਿਸਮਾਧੀ
ਰਜੋ ਆਹੀ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਛੁਟ ਕਿਓ ਜਾਹੀ॥ ੪੭
॥ ਸੁਨੀ ਅਭਾਵੁ ਆਤਮਾ ਕਰੈ॥ ਤਰਕ ਬਾਦ ਜਨਮ
ਤਮਲਰੈ॥ ਉਠੈ ਅਭਾਵ ਕਰੈ ਬੇਦਾਂਤ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਮਿ
ਟੈ ਚਿਤ ਕੁੰਤਾ॥ ੪੮॥ ਦੋ॥ ਅਦ੍ਵੈਤ ਬਥ ਆਤਮ
ਚਿਤੈ ਮਹਾਮੁਨ੍ਹਰੈ ਸੋਇ॥ ਸਖੇ ਪਸਬ ਦੇਕੇ ਗਿਆਂ

ਨਤੋਸੀਨਿਵਿਤਨਹੋਇ॥੫੨॥ **ਚੈ**॥ ਮੁਖ ਬੋਧਿ
 ਨਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ ਜੇਸੋਲਾਖਜਤਨਕਰਪਾਵੈ॥ ਨਿਗ
 ਲੰਘਾਨਿਰਕਮ ਬੋਧਸੋ॥ ਮੁਕਤਿਰੂਪਸਰਬਦਾਹੈਸੋ
 ॥੫੩॥ ਵਿਖੈਸਿੰਘਦੇਖਤਰਕੁਯੋ॥ ਮੁਕਤਿਰੋਧ
 ਸਰਨਤਿਹਗਯੋ॥ ਨਿਰੋਧਇਕਾਗੁਤੋਤਬਹੁਕ
 ਹੈ॥ ਸਿੰਘਰਕੰਦਮੈਅਨਸਰੇ॥੫੪॥ **ਚੈ**॥ ਨਿਰ
 ਬਾਸਨਹਰਿਦੇਖਕੈਕੁਯੋਵਿਖੈਗਜਮੈਨਾਲਰਬੇ
 ਕੀਨੀਸਕਤਿਤਿਹਗਯੋਦਾਸਹੁਵੈਬੁੰਨਾ॥੫੫॥ **ਚੈ**॥
 ॥ਗੁਜਾਨਿਮੁਕਤਿਕਾਰਕਨਹੀਧਾਰੇ॥ ਨਿਰਸੰਸੇਮਨ

ਅਚਲ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਸੁਖੈ ਸੁਨੈ ਜਪਹ ਸੈਵੇਖੇ ੪੬
॥ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਮਤਾ ਸੁਭੁ ਪੇਖੇ॥ ੪੬॥ ਆ
ਤਮ ਸੁਵਨ ਮਾਤ ਕਰ ਜਾਨਾ॥ ਸੁਧ ਬਧਾ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਉਪਜੇ ਗਿਆਨਾ॥ ਅਨ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਹੀ ਤਾਤੈ
॥ ਸਾਖੀ ਹੈ ਵੇਖਤ ਜਗਤਾਤੈ॥ ੪੭॥ ਸੁਭਾ
ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਜੇ ਆਹੀ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਰ ਕਛੁ ਚਾ
ਰੈ ਨਹੀ॥ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਰਾਰਭੁ ਧਰੇਤ ਕ
ਗ॥ ਚੇਸਾ ਬਾਲ ਕਾਜਿ ਉਮਨ ਮੇਧਗ॥ ੪੮॥
॥ ੪੯॥ ਸੁਤਿ ਤ੍ਰਿਤੈ ਰੇਤ ਸੁਖ ਸੁਤਿ ਤ੍ਰਿਤੈ ਗਿਆ

ਨਾਸ੍ਵਾਤੰਤ੍ਰਤੇਸਾਂਤਿਯੈਸ੍ਵਾਤੰਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਨਾ॥੫੯॥
॥ਸਦਾਅਕੁਰਤਾਮਾਤਮਾਸਦਾਅਕੁਰਤਾ
ਸੋਇ।ਖੀਨੋਇਚਿਤਬਿਤਸਬਅੰਸੇਜਾ
ਨੈਸੇਇ॥੬੦॥ੴ॥ਅਕੁਤਕਬਿਤਬੁਧ
ਅੰਤਰਜੇਯੈ।ਬਾਹਰਉਤਸੰਖਲਾਅਤਸੇ
ਯੈ।ਸੋਕੁਤਧੀਰਸਦਾਸੁਖਜਾਨੈ॥ਅਨੰਦ
ਅਗਨਹੈਨਹੀਛਾਨੈ॥੬੧॥ਸਪ੍ਰਸਾਦ
ਤਚਿਤਮੁਕਤੋਆਹੀ॥ਕੁਤਮਸਾਤਸੇ
ਕੁਤਜਗਨਾਹੀ॥ਸਾਂਤਕੀਤੇਕਛਸਾਂਤਿ

ਨਪਾਵੈ। ਜੇ ਸੋ ਲਾਖ ਜੰਨ ਕਰ ਪਾਵੈ॥੬੨॥ ੫੭
ਅਹਾ ਬੋਗ ਮੇ ਕਰੈ ਬਿਲਾਸਾ ਅਥਵਾ ਰਿ
ਗਗਨ ਬਰਬਨ ਬਾਸਾ ਪ੍ਰਾਰਭੁ ਪਕਰ ਮਬ
ਸੰਭੋਗਾ ਦਿਕਸੁ ਨਾ ਕਹਤ ਕਲਪ ਨਾ ਪੀਰ
ਮੁਕਤਿ ਪੁਨਾ॥੬੩॥ ਸ੍ਰੇਤ੍ਰੀ ਦੇਵਤੀ ਰਥ ਜੇ
ਆਹੀ। ਧਰਮਾਰਥ ਕਾਮਨਾ ਤਮੇ ਨਹੀ।
ਏਵ ਅਰੰਭਾ ਕੁਪਤ ਪੇਖੈ। ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਕਬਹੁ ਬਿਧ ਕੇਖੈ॥੬੪॥ ਕਾਮ ਬਾਸਨਾ
ਰਿਦੇ ਨਾ ਪਾਰੈ। ਅਮੈ ਸੇਰਿ ਆਨੀ ਪੀਰ ਨਿਹ

ਐਨਹੀਦ੍ਰਿੜਹੋਇਸਾਸਨਾਤਕੋ।ਇੰਦ੍ਰੁਬੇ
ਰਪ੍ਰਜਾਸੁਪਜਾਕੋ॥੬੫॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਲੜਵਰ
ਦਾਸਜੋਗੋੜਜਾਨਮਹਾਂਪ੍ਰਪਰੇਤੋ।ਮਿ
ਲਪ੍ਰਤਾਇਕਨਿਖੇਧਿਓਜੋਗੀ।ਕੀਓਓਪ
ਭੇਸਮਹਾਰਸਭੋਗੀ॥੬੬॥ਚਿਤਮੋਛੋਭ
ਨਪਾਵੈਯਾਤੋ।ਦੰਦਬਾਦਦੁਬਧਾਨਹੀਤਾਤੇ
।ਗਗਦ੍ਵੈਖਰੇਤਮਗਯਾਨ।ਕੀਨੋਨਸਭ
ਲੀਬਿਧਜਾਨ॥੬੭॥ਸੰਤੁਸਟਕੀਏਸੰਤੁ
ਸਟਨਹੋਈ।ਖੇਦੇਖੇਦਹੋਤਨਹੀਕੋਈ।ਅ

ਚਰਯਦਸਾਜਾਕੀਐਈ। ਤੈਸੋਨਿਸਚੈਜਨੇਸੇ ੪੬
ਈ॥ ੬੮॥ ਦੋ॥ ਕਰਤਵਰੂਪਸੰਸਾਰੈਸਤਿਨਦੇ
ਖੇਤੁਗਿ। ਸੁੰਨ ਅਕਾਰਪਛਾਨਾ। ਤਿਹਮਿਥਿ
ਆਜਨੇਜਾਹਿ॥ ੬੯॥ ਤਤਨਿਰੰਜਨਏਕਰਸ
ਨਿਰਵਿਕਾਰਚਿਦਰੂਪਾ। ਗਿਆਨੀਦੇਖੇਤਾਸ
ਕੋਨਿਰਗੁਨਪਰਮਾਮਨੁਪਾ॥ ੭੦॥ ਚੌ॥ ਸੁਰਬ
ਧਜੇਨਾਹੀਕਛੁਕਰੈ॥ ਦ੍ਰਿੜਸੀਕਲਪਵਿਅਕ੍ਤਾ
ਚਿਤਧਰੈ॥ ਤਿਉਸਕੁਕ੍ਰਿਆਕਰੈਵਿਦ੍ਵਾਨਾ। ਨਿ
ਤਸੰਕਲਪਕੁਸਲਤਿਹਜਾਨਾ॥ ੭੧॥ ਦੋ॥ ਇੰਦ੍ਰ

ਆਦਿ ਬਿਉਹਾਰ ਮੇਸਤ ਬੁਧ ਨਹੀ ਖੇਦਾ ਜੋਗਿ
 ਆਨੀ ਕੀਯੋ ਕਹਿਓ ਕਹਿ ਆਪ੍ਰਗਟ ਜਿ ਮਬੇਦਾ ॥
 ॥੧੩॥ ਸੁਖ ਸੋਧਿਤ ਸੋਵੈ ਸੁਖੀ ਸੁਖ ਆਵੈ ਸੁਖ ਜਾ
 ਇ। ਸੁਖ ਜੋਧੈ ਲੈ ਬਚਨ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੋਧੈ ਗੁਰੂ
 ਇ। ॥੧੩॥ ਗਿ ਆਨੀ ਜਗ ਜਿਓ ਜੋ ਬਿਵਹਾਰ
 ਰੀ। ਜਗ ਚਿਤ ਵਤ ਦੁਖ ਹੋਤ ਨ ਕੁਰੀ। ਸੁਕਾਵਸ
 ਦਾ ਸੁਖ ਰੂਪੈ ਜੋਈ। ਜਾਨ ਆਤਮਾ ਆਤਮ ਸੋਈ
 ॥੧੪॥ ਜਿਓ ਜਲਗਹ ਨਗੁਨ ਅਤਮਾਰੀ। ਸੁ
 ਬਦਤ ਰੰਗ ਛੇਤ ਲੁਹਿ ਨਾਹੀ। ਤਿਓ ਗਿਆਨੀ ਕੋ

ਅੰਤਰਕਰਨਾਗਤਕਲੇਸਸੋਭਤਜਿਉਦਰਨਾ॥ ੪੯
 ॥੧੫॥ **ਦੋ** ਮੂੜਪਵਿਹਤਨਿਹਵਿਰਤਕੋਓਪਜਾ
 ਵੈਅਨਯਸਾ॥ ਤਿਉਪ੍ਰਬਿਤਪੁਨਧੀਹੋਕੋਕਰੈਨਿ
 ਬ੍ਰਿਤਪਕਾਸਾ॥ ੧੬॥ ਸੰਚੇਵਿਤਆਦਿਕਬਿਖੇਮੁ
 ਤਹੋਤਵੈਰਾਗਾ॥ ਦੇਹਆਸਵਿਗਲਤਜਿਹਕਹਾਗ
 ਰਵੈਰਾਗਾ॥ ੧੭॥ **ਨਰਾਜਛੰਦਾ**॥ ਰੁਾਵਨਾਅਰੁਾਵਨਾ
 ਅਸਕਤਦਿਸਮੁੜ੍ਹੈ॥ ਅਹੰਕਰੋਮਜੁਗਲਿਮੈਰੰ
 ਕਾਰਧਰਗੁੜ੍ਹੈ॥ ਸੁਛੁਚਿਤਗਿਆਨਵਾਨਤਿਉ
 ਨਤਾਸਦੇਖੈ॥ ਰੁਾਵਨਾਅਰੁਾਵਨਾਹੰਕਾਰਰਹਤ

ਖੇਖਯੈ॥ ਯਦਪਤਿਹਦਿਸੁ ਚਿਤਵਨਕਰੇਵਿਚਾਰ
 ਕੈ॥ ਲੇਖੈਅਦਿਸਹੁਪਨੀਉਪਾਧਰੇਦਧਾਰਕੈ॥ ਦਿ
 ਆਲਵਿਸਦਰਸਨਾਮਤੀਤਗੀਤਗਿਆਨਯੈ॥
 ਯਾਕੁਵਨਾਅਕੁਵਨਾਪ੍ਰਮਾਤਕੋਪ੍ਰਮਾਨਯੈ॥ ੭੮॥
 ੭੯॥ ਗਿਆਨੀਸੁਬਅਰੰਭਮੈਬਿਚਰੈਹੈਨਿਹ
 ਕਾਮਾਬਾਲਕਜਿਉਬਿਚਰੈਜਗਤਨਿਤਾਮਾਤਮਾ
 ਰਾਮ॥ ੭੯॥ ਨਹੀਲੇਪਤਿਹਸੁਧਕੋਕਰੇਕਰਮਇਕੁ
 ਇ॥ ਗਿਆਨੀਤਕੋਕਰਤੈਜੋਪੰਡਤਕਵਹਾਇ॥
 ੮੦॥ ਆਤਮਗਿਆਤਾਪੰਨਵਹੁਸਰਬਕੁਵਸਮ

ਜੋਇ॥ੴਦੀਆਦਿਬਿਉਹਚਮੇਨਹੀਭਾਵਨਕੋ ੫੦
ਇ॥੮੧॥ਨਿਗਵਿਕਲਪਜੇਧੀਰਹੈਤਾਕੋਨਹੀਸੀਸਾ
ਗ॥ਨਹਿਸਾਪਨਨਹੀਸਾਧਕਛੁਜਿਓਅਕਾਸਨਿਰ
ਧਰਾ॥੮੨॥**ਭੋ**॥ਅਰਥਨਤੇਨੀਕੇਸੀਨਾਸਾ॥
॥ਜਿਹਕੀਨੋਬਿਧਬੇਦਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਆਤਮਹਸਪੁਰਨ
ਹੈਜੋਈ॥ਅਹਾਪਰਮਜੈਤਾਕੀਹੋਈ॥੮੩॥ਅਨਾਵਿ
ਛਿਨਪੁਨਆਕ੍ਰਿਤਾਮਨਾਦਾ॥ਤਾਮੇਕੀਨੀਅਚਲ
ਸਮਾਧਾ॥ਅਮੈਸੋਗਿਆਨੀਪਰਮਉਦਾਗਾਸਦਾ
ਬਿਓਮਜਿਉਹੈਨਿਰਧਰਾ॥੮੪॥ਯਾਤੇਅਧਕ

119